

14 листопада

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Влада — Радам!

І аутсайтери
потребують
уваги

СПОРТ

12

№ 219 (1969) • Субота, 14 листопада 1998 року • Ціна договірна

**Завтра — День працівників
сільського господарства**

Привітання

Голови Верховної Ради України
О. Ткаченко з нагоди Дня працівників
сільського господарства

Шановні друзі!
Дорогі наші годувальники, всі ті, хто має
високе і святе покликання — плекати зем-
лю, сіяти і вирощувати хліб! Широко і сер-
дечно вітаю вас із святом невтомних тру-
дів — Днем працівників сільського госпо-
дарства.

Ваша галузь виконує відповідальне за-
мовлення суспільства. По-перше, вона по-
кидає виробляти життєво необхідні про-
дукти харчування і, що надзвичайно важли-
во у наш час, — доступні кожному громади-
ну незалежно від його майнового і соці-
ального стану. По-друге, надійно забезпе-
чувати переробку промисловості достат-
ньою кількістю якісної сировини, нарощу-
ючи експортний потенціал країни.

(Закінчення на 2-й стор.).

3 аграрного досьє «ГУ»

Нинішнього року аграрники, незважаючи
на катастрофічний брак техніки, «горюч-
ки», добрив, засобів захисту рослин та ін-
ших необхідних у сільгоспвиробництві речей
збрали:

зернових — 27 мільйонів тонн;
соєвишнику — 2,2 мільйона тонн;
цукрових буряків — більш як 16 мільйонів
тонн.

Засіяно озимих — на 7,9 мільйона гектарів;
з них на зерно — на 6,9 мільйона.
Виріано на зіб — майже 7 мільйонів гектарів.

Село врятує Україну, якщо врятуємо село

Страйками тепер не здивува-
ти. Стукають по бруківці
касками перед будинками органів
державної влади прикипи, порожні-
ми класами протестують проти не-
виплат зарплати вчителів,
масово голодують лікарі. Навіть
банкіри та комерсанти часто-густо
не втримуються від акцій непоко-
ри. Аграріївники не страйкують.
Сумлінно тягнуть плуга. І на рейки
не лягають, і більших грошей для
себе не вимагають, а якщо їх обу-
рюють за приволу невиплат — не
так гучно, як ті самі шахтарі.

(Закінчення на 11-й стор.).

Держкомзв'язку України
АВОНЕМЕНТ

"Голос України" На газету

(Ідентифікація)

Кількість
комплексів

на 1999 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Куди

(поштовий індекс) (адреса)

Кому

(прізвище, ініціали)

ДОСТАВЧІНА КАРТКА

"Голос України" На газету

(Ідентифікація)

Вар-
тість

переплатити
переплатити

Кількість
комплексів

на 1999 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

код вулиці

місто

село

обл.

р-н

вул.

поштовий індекс

буд.

корп.

кв.

приміщення

(код передплатника)

В номер

**«Тільки страх
за себе може
підштовхнути...»**

Такий висновок зробив
Президент України Л. Кучма

— Ми зупинилися на півдорозі й
далі будемо тупцювати на місці, я-
кщо не з'явиться ефективна структу-
ра державної влади, — заявив по-
завчора під час перебування у Запо-
ріжжі Президент України Леонід
Кучма.

(Закінчення на 2-й стор.).

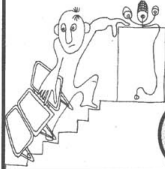
99 Передплата-99

Передплатна вартість «Го-
лосу України» українською
мовою (інд. 60955) і «Голоса
України» російською мо-
вою (інд. 60997) на рік — 24
гривні, 6 місяців — 12 гри-
вень, 3 місяці — 6 гривень, 1
місяць — 2 гривні.

**Лежть,
але
пристойно!**

Валерій Лустойтен-
ко, Прем'єр-міністр Ук-
раїни, вище-прем'єру Сер-
гієві Гитишину.

— Треба йти на трибуни,
лягати й домагатися прий-
няття законопроектів.
Від чергового: Я вас ду-
же прошу: коли ляжете,
вимкніть мікрофон.

ДОШКА
ПОШАНИ

4

У Донецькій області
введено в експлуата-
цію газопровід До-
нецьк—Маріуполь та
Новоазовську вітро-
електростанцію.

Національний банк
України продовжує
обмежувати покупки
банками валюти за
статтею «Готівка».

Півгектара землі
забруднено газокон-
денсатом у Сумській
області.

P. S.

Пільгова передплата на «ГУ» на рік — 18 гривень (інд. 40224)

У номер

Київ

Проблем не існує

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з міністром закордонних справ Республіки Болгарія Надєждою Михайловою.

Під час розмови сторони ознайомили одна одну з внутрішньою ситуацією в країнах, наголосили на особливій дружбі між Україною і Болгарією, відсутності політичних чи територіальних претензій, проблем з національними меншинами, обговорили перспективи подальшого співробітництва.

На думку Адама Мартинюка, товарооборот у 300 мільйонів американських доларів не відповідає реальним можливостям обох країн. Він закликає Болгарію підписати більше двосторонніх економічних угод і поборювати, що Верховна Рада їх ратифікує. За його словами, ніч вже підписано 61 таку угоду, 40 — уже ратифіковано.

Стабільність залежить від роботи Верховної Ради

Учора заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом КНР в Україні Чжоу Сюей.

Посол висловив співчуття з приводу повені в Закарпатті і повідомив про надання посольством КНР в Україні скромної допомоги у розмірі 10 тисяч американських доларів. В. Медведчук подякував за розуміння і зазначив, що з перших років незалежності України Китай був провідним напрямом нашої зовнішньої політики. Про це свідчать 60 підписаних двосторонніх документів різного рівня.

Чжоу Сюей наголосив, що завдяки реформам Китаю володіє залучити близько 40 млрд. доларів прямих інвестицій. Сьогодні багато китайських підприємств готові інвестувати кошти в Україну, але нестабільність не дає їм для цього можливості. За словами посла, розроблено проект на 130 млн. доларів, але без державних гарантій китайські підприємці не наважаться його розпочати.

Майбутнє у нас є, — переконаний Віктор Медведчук, — але це вирішиться, коли в державі буде стабільність, а це залежить від роботи Верховної Ради.

«Тільки страх за себе може підштовхнути...»

(Початок на 1-й стор.). «Конструкція влади, яку визначила в Конституції попередня Верховна Рада, не містить механізмів, які спонукали б парламент до формування більшості, — зазначив Леонід Кучма, — а відтак — відповідального, прагматичного законодавчого органу. Розрховаю на підтримку позиції, яка дає більше набуває втрату в людей і зводиться до того, що коли Верховна Рада неспроможна сформувати в своєму складі більшість і продуктивно працювати, то вона повинна або саморозпуститися, або передати законодавчі права Президентові чи Кабінетові Міністрів».

За словами Президента, нині у Верховній Раді очікують розгляду майже 750 проектів, з яких 646 — проекти законів. «Про реальну ефективність роботи парламенту свідчать хоча б той факт, — наголосив Л. Кучма, — що цього року мною пропонувалося Верховній Раді розглянути позачергово, як невідкладні, 21 законопроект. Передусім з питань економічного характеру та проблем боротьби із злочинністю. Обговорено лише один. Я змушений був піти на прийняття указів з економічних питань, не врегульованих законодавством, з одночасним поданням відповідних законопроектів до Верховної Ради. Всього

Привітання

(Початок на 1-й стор.).

Саме тому у ваших руках завжди були і будуть не тільки фізичне здоров'я людей, їх соціальне самопочуття, а й економічна та політична міць нашої України. Недарма в народі кажуть: «Багатий селянин — багата держава».

Тривалий час агропромисловий комплекс функціонував як велика технологічна галузь. Вона ґрунтувалася на засадах колективного господарювання, планового матеріально-технічного забезпечення, гарантованих державних закупівель продукції.

Навіть за умов значно нижчої порівняно з високорозвиненими країнами фонду, і енергозабезпеченості наше село виробляло стільки продовольства, що його вистачало для забезпечення населення за науково обґрунтованими нормами. Ми ще й експортували продукцію АПК на десятки мільярдів доларів.

А що маємо тепер? Село на себе не працює. І колективні, і приватні господарства змушені виробляти продукцію збувати за безцінь, а купувати все потрібне для роботи утворює дорожче. Як наслідок, упродовж останніх років падають обсяги виробництва, втрачено зовнішні ринки, а з деяких видів продуктів харчування імпорту став тиснути вітчизняну продукцію і на внутрішньому ринку. На жаль, і рік, що ми нас, був складним і не припис очікуваним результатам.

Стає зрозуміло, що подальше погір-

шення стану справ в агропромисловому комплексі загрожувало самим основам держави і суспільства. Адже країна, яка потрапила у продовольчу залежність, неминує скочується до політичної нестабільності, а то й до втрати незалежності. Народна мудрість нагадує нам усім: «Аби лиха не знати — треба своїм плугом на своїй ниві орати».

Постає запитання: чи здатні ми в цих умовах переломити тенденцію, знайти вихід із кризи?

Глибоко переконаний — не тільки здатні, а й зобов'язані!

Бо в Україні такий золотий запас, якого не має жодна інша держава. Це золото — наша земля. А вона багата діамантами — нашими славетними селянами-трудівниками, — розумними, терплячими, працьовитими.

Тому саме через село, через його оновлення пролягає шлях до оздоровлення й піднесення всієї економіки, провітання держави.

Це — нелегкий шлях. Але маємо пройти його, напружено працюючи внутрішні та зовнішні персоні і не поступаючись головним — союденням і майбуттєму нашого народу.

Поставлену мету маємо реалізувати через Національну програму відродження України, розробка якої йде повним ходом. Невдовзі Верховна Рада України прийняла закон, який накладе двюрічний мораторій на сплату фіксованого сільськогосподарського

податку. Безумовно, це позитивно вплине на розвиток селянських та інших господарств, що займаються виробництвом, переробкою та збутом сільськогосподарської, і нарешті дозволить позбутися звички закуповувати фрукти в Туреччині, а овочі возити з Польщі. За нових економічних умов наші люди не будуть склавши руки чекати на гуманітарну допомогу. Пам'ятаймо, дарований хліб швидко черствіє!

Нам є глибоко переконання, тільки держава спроможна створити надійний механізм захисту підприємств, усього населення від ринкової стихії, а потім і приборкати її. Ми прагнемо зробити все для того, щоб ринок вже ніколи і став інструментом обездолення мільйонів людей, а був у руках держави і суспільства ефективним знаряддям зростання виробництва і піднесення життєвого рівня народу.

Шановні друзі! Дозвольте висловити сердечну подяку всім, хто «члентяється землі низько» і забезпечує країну хлібом і до хліба. Бажаю всім вам, великі і святі трудові, нашим рідним і близьким здоров'я, щастя, благополуччя!

Щиро зичу вам успіхів і натхнення у важкій, але такій потрібній для всіх нас праці. Давайте з налією дивитися у майбутнє! Буде у нас хліб — буде і пісня.

З сьвятом вас!

Хай хліборобському роду ніколи не буде переводу!

— вважаю

Голова Верховної Ради
Олександр Ткаченко, оцінюючи
розвиток України за сім років

ків повинні стати роками зростання, щоб до кінця наступного семіріччя вийти на рівень виробництва 1991 року.

Саме тому, вважає Олександр Ткаченко, виконати програму можна буде лише спільними зусиллями Верховної Ради, Президента та Кабінету Міністрів.

Потім Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко мав зустріч і відверту розмову, напередодні Дня працівників сільського господарства, з трудівниками агропромислового комплексу кількох районів області. Він також вручив цінні подяки великій групі селян.

Лідія ТИТАРЕНКО,
Володимир КОРОЛЮК.

Які керманичі, така й держава,

Цю думку він висловив 13 листопада у селі Сахнівка Корсунь-Шевченківського району під час робочої поїздки у Черкаську область. На його думку, сьогодні немає часу для протистояння глоб владі, різних політичних партій. Держава, підкреслює Голова Верховної Ради, «як всім нас, є коріння — народ, — то і глибоко владі не можуть плодонести».

Олександр Михайлович у виступі перед педагогічним колективом школи села Сахнівки детально зупинився на тих проблемах, які потрібно розв'язати сьогодні. Зокрема, найбільшу надію він покладає на розробку Національної програми відродження України, над якою працюють основні наукові сили держави. Сьогодні вже визначено пріоритети, яким буде приділено першочергову увагу. Це — освіта, наука, аг-

ропромисловий комплекс і енергетика. На переконання Олександра Ткаченка, проект бюджету на наступний рік уже має врахувати існуючі реалії. Так, він вважає, що на розвиток науки треба виділити не менше одного відсотка від валового внутрішнього продукту.

Інше завдання, яке ставиться перед розробниками програми, — протягом двох років погасити заборгованість у зарплаті і пенсіях. А наступні п'ять ро-

Такий
висновок
зробив
Президент
України
Л. Кучма

ПЕРЕВІРТЕ, ЧИ ПРАВИЛЬНО ОФОРМЛЕНО АБОНЕМЕНТ!

На абонементі повинен бути відбиток касової машини. При оформленні передплати (переадресування) без касової машини на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. В такому разі абонемент видається передплатнику з квитанцією про оплату вартості видання (переадресування).

Для оформлення передплати на газету чи журнал, а також для переадресування видань бланк абонементу з достаточною карткою заповнює передплатник чорнилом, розбірливо, без скорочень, згідно з умовами, викладеними в каталогах Союздруку.

Місячні клітинки при переадресуванні видань, а також клітинки "ПВ -- МІСЦЕ" заповнюють працівники підприємств зв'язку і Союздруку.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Хліборобському роду нема переводу

Прирівняти професора до сантехніка

У комітетах Верховної Ради України

СЬОГОДНІ, мабуть, нікого не треба переконувати в тому, що розвиток вітчизняної науки та впровадження її результатів у виробництво не може обійтися без нового, досконалішого організаційно-правового механізму. Адже сучасна українська наука, за словами академіка Ю. Пахомова, нагадує віз, що стрімко катиться з гори — і зупинити його доволі важко. Бо розвал вітчизняної науки, який продовжується, — явище безпрецедентне у сучасній світовій практиці. Всі країни прагнуть нарощувати свої науковий потенціал, а ми відмовляємося навіть від того, що вже маємо. А хіба не може вислизати привогу той факт, що протягом останніх років виїхало за кордон понад шість тисяч учених? Що розпадаються провідні наукові школи, які формувалися протягом десятиліть кількома поколіннями вчених?

Безперечно, наша наука потребує допомоги, якщо хочете — порятунку. І починаючи, звісно, треба із законодавчої бази. Зокрема, внести зміни та доповнення у чинний з 1991 року Закон України «Про основи державної політики у сфері науки та науково-технічної діяльності», що і зробила Верховна Рада, прийнявши такий законопроект у першому читанні 23 жовтня ц. р. Однак ще в процесі роботи над проектом, зокрема у профільному Комітеті ВР з питань науки і техніки, стало зрозуміло, що об'єктивні поправки до старого тексту закону — означає зупинитися на піддорозі. Тому фактично розроблено проект нового закону, який не суперечить нинішньому. Навпаки — розв'язує його найважливіші положення. І водночас значно відрізняється від нього,

починаючи з самої назви — «Про науку і науково-технічну діяльність».

Саме цей принциповий законопроект і став предметом обговорення на спільному засіданні Комітету ВР з питань науки і техніки, Президії НАН України і колегії Міністерства України у справах науки і технологій під головуванням президента НАНУ академіка Б. Патона.

Голова Комітету ВР з питань науки і техніки академік НАН України В. Семиноженко, який доповідав на засіданні, зокрема наголосив, що в пропонуваному законопроекті закріплені пріоритетність науково-технічної та інноваційної діяльності як такої, що має визначальний вплив на розвиток економіки і утвердження суверенітету України, забезпечити істотне підвищення

Суспільство, яке не цінує і не підтримує науку, не має майбутнього

престижності професії наукового працівника. Як і намічені законодавчі кроки, що дадуть змогу прискорити розпад наукового потенціалу України.

Новим у законопроекті є юридичне розмежування понять «учений» і «науковий працівник». Зокрема, науковим працівником визнається тільки той вчений, який постійно працює в науково-дослідній установі за основним місцем роботи. Це дасть змогу об'єктивно і чітко регламентувати коло осіб, на яких поширюється передбачена законом система оплати праці та пенсійного забезпечення. Як і допоможе вибудувати гнучкішу систему стимулювання підвищення кваліфікації, соціального захисту й оплати праці в сфері науки. Бо то при низькому для науки, та й для всього суспільства, коли доктор наук отримує трохи більше 200 гривень за місяць, та ще й з величезним запізненням.

У законопроекті закріплено норму фінансування наукової та науково-технічної діяльності цивільного призначення на рівні не менше 1,7 відсотка валового внутрішнього продукту (ВВП).

На спільному засіданні також обговорено проект державного бюджету України на 1999 рік в частині фінансування науки. До речі, ним передбачено виділити для потреб науки кошти в обсязі 0,45 відсотка ВВП.

Роман БАТРИЧ.

У номер

✓ Київ

Низький уклін вам, хлібодари!

Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин щиро вітає неомовних трударів сільських лан, усіх, хто працює в аграрно-промисловій сфері української економіки, з професійним святом — Днем працівників сільського господарства!

Незважаючи на те, що держава не створює належних умов для забезпечення галузі матеріально-технічними ресурсами, необхідними кредитими, стабільним фінансуванням, дозволяє часто відключати газ і електроенергію, давати непомірні ціни на податки, ані, не отримуючи місячних зарплатних плати, продовжує робити важливу справу — забезпечує населення країни продуктами харчування.

Низький уклін вам і спасибі за збринення, за сумління, за терпимість.

Верховна Рада України розуміє, що тільки зріле увагою село зможе витягти державу із кризи. Ми робитимемо все можливе, щоб подолати кризову ситуацію в галузі і вже в наступному році досіти позитивних зрушень.

Зичимо достатку, миру і добра, великого людського щастя і здоров'я вам, шановні годувальники, вашим рідним та близьким.

Олександр МОРОЗ.

Міністр не хоче сварки

Міністр фінансів Ігор Митковський на прес-конференції у Києві підтвердив обнародований ним на засіданні Верховної Ради загальний розмір державного боргу України станом на 1 жовтня — 14,9 млрд. грн.

Коментуючи висновок Рахункової палати про значне заниження Мінфіном реальних сум державного боргу, І. Митковський сказав: «Ми отримали висновок Рахункової палати тільки в день уряду у Верховній Раді і поки що не мали часу для детального їх обговорення». Разом з тим, як підкреслює І. Митковський, він не хотів би, щоб Міністерство фінансів і Рахункова палата сперечалися з цього приводу під час прес-конференції. «У нас тепер нормальні стосунки, що дають змогу на рівні фахівців та експертів виробити єдину точку зору з цього питання», — сказав міністр, — бо ми усвідомлюємо, як важливо мати єдині кількісні оцінки показника державного боргу».

✓ Відень

Пам'ятає Відень Леся Курбаса

У центрі столиці Австрії Відні за адресою: Штротгассе, 40, відкрито меморіальну прозову дошку Леся Курбаса. Наш видатний діяч театральної мистецтва два роки (1907—1908) тут же і навчався. А барельєф створили дніпропетровські автори — скульптор Володимир Небоженко і архітектор Володимир Положий.

✓ Фотофакт

Новий рік крокує вибоями

Шахтарі державної хлібодарної компанії «Ровенськийтраст», що на Луганщині, першими в галузі достроково виконали річний план з видобутку вугілля. Про завершення трудового року вже відповіли шахти хлібодару ім. Космонавтів, 81-ша «Київська» та ім. Джерського. Всього з початку року гірники «Ровенськийтраст» відвантажили споживачам 4,5 мільйона тонн палива.

На зйомку: головний інженер шахти 81-ша «Київська» Іван Проворченко (праворуч) вітає гірників бригади Сергія Тараненка.

Фото
Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Анатолій ДЕНЬ.

Корупція — явище... «домашнє»

— У всіх доповідях Україну задували в позитивному аспекті, у тому числі й у питанні боротьби з організованою злочинністю і корупцією, — заявив Юрій Кармазін, голова парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією, аналізуючи участь української делегації у черговому засіданні представників держав — учасниць Центральноєвропейської Ініціативи. — А в деяких питаннях, що стосуються регіональної безпеки, нас навіть ставили за приклад.

Глава румунського парламенту в контексті подій у Косові звернув увагу на досвід України у цивільному врегулюванні кримської проблеми, встановленні там громадянського миру і спокою, приєднанні проявів організованої злочинності. У позитивному плані задували про досвід України й у боротьбі з незаконним обігом наркотиків речовин.

Зрозуміло, що у багатьох європейських проісеах, котрі були предметом розгляду на засіданні, нашії держави ще, як кажуть, треба підтягнутися. Скажімо, інтеграційні процеси європейських держав роблять більш відкритими кордони, а подекуди й зовсім відкритими, чим злочинний світ класично користується, злочинність мігрує і в правоохоронних органів виникає дуже багато питань співпраці на цих територіях. На діях наших правоохоронних органів позначаються й візові перепони, слабка матеріальна, фінансова база, недостатньо налагоджений механізм обміну інформацією про міжнародні злочинні формування та про державних службовців, які беруть участь у злочинному відмиванні капіталу з величезних грошей тощо. І тут дуже важливо для України долучитися до процесу гармонізації правових систем держав-учасниць Центральноєвропейської Ініціативи. До речі, хоч як це парадоксально, але маючи, на відміну від

таким ставленням до України відіграв і ґрунтовний виступ голови українського парламенту Олександра Ткаченка. Наші закордонні колеги, нагадав Юрій Кармазін, добре розуміють взаємозв'язок зростання рівня злочинності й економічної скрути, бідності громадян, психічного здоров'я нашої тощо.

Цілком природно, що я не міг не пошкваритися в Юрія Кармазіна, як поставилися учасники цьогорічного зібрання в Австрії до факту об'єднання українським парламентом чотирнадцятиго скликання окремого Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією з іншим парламентським комітетом. Адже, як відомо, торік на такому самому зібранні у Трієсті (Італія) за існування такого самостійного комітету Україну ставили за приклад. Юрій Анатолійович зазначив, що учасники наради проаналізували результати виконання підписаної торік, 25 жовтня, главами парламентів держав учасниць Ініціативи Трієстської хартії щодо боротьби з організованою злочинністю. Цією хартією було рекомендовано парламентам створювати ко-

Міліція скрізе, а злочинність зростає

Лихо вдарило по найбідніших

Стихія тижня

ТІЛЬКИ на восьмий день повені вода у низині Тиси і Боржави почала спадати. І як тільки стало можливим добратися до сіл, що найбільше постраждали тут від стихії, заступник голови облдержадміністрації Іван Голуба організував для журналістів поїздку на Виноградівщину та Берегівщину.

Поля обабіч автошляху ще залишилися у величезних водяних «блюдцях», а чим ближче під'їжджали ми до річок, тим більший простір був під водою. Від них не звільнився й окремі відрізки автошляхів.

Накралав холодий осінній дощ, та селище Королеве нагулявало розпорожений вулик. Одні господарі розбирали те, що залишилося на місці їхніх сімейних гнізд, інші вантажники хатній скарб, який ще годився для вжитку, на автомашини й трактори, щоб відправити його у безпечні міста. Голова селищної ради Микола Мігтовк теж був тут.

Уже шістий тиждень люди рятують те, що вилізло. Загалом у селищі підтоплено 800 будинків, 101 хата, здебільшого із саманних блоків, завалилася. Як тільки вдарять морози, така само доля чекає як мінімум ще 200 будинків. Уціліли лише ті, що на високих фундаментах та з цегли.

— Багато сімей не лише залишилися без даху над головою, а й не мають де приготувати їжу, — каже заступник голови Виноградівської райдержадміністрації Іван Голуба. — Для них існують у ідальні селищні лікарні. Людей розселено у дитсадки й турпожитки.

...На сусідній Берегівщині стихія чи не найбільшої біди завдала селу Варієву.

— Якраз тут Боржава впадає в Тису, а в п'ят північ рівень води в Тисі був вищий, і Боржава потекла назад, проти своєї течії. Вода пішла через дамбу, і пісєва відірвало від світу.

Допомога закарпатцям надходить з усіх усяд. Зокрема, 4 вагони залізничних рейок, 2 вагони шпал, вагон труб відправили кримчані. Сфєропольська макаронна фабрика виділила 10 тонн макаронних виробів.

Уряд США через агентство США з міжнародного розвитку подає термінову допомогу потерпілим — частину одягу, взуття, медичні препарати та предмети першої потреби вже отримало українське МНС.

Іван ГУДЗОВАТИЙ

Нема апетиту?

Факт і коментар тижня

УТОМУ й проблема, що апетит — чудовий, тільки не в нас, а у нас. Становище об'єднаної енергосистеми України критичне, вона «голодує». Робоча потужність теплових станцій нижча за минулорічну на 2 мільйони кіловат.

Атомні електростанції хоча й стараються шосили не знижувати попередні показники, та цього все одно недостатньо для забезпечення навіть мінімального запиту споживачів. Дефіцит у цілому по країні — близько 3 мільйонів кіловат.

Головна причина прихована в несплатах споживачів за електроенергію та тепло. Вони становлять уже 4,3 млрд. грн. За ланками диспетчерської служби Національної енергетичної компанії «Укренерго», перевинення лімітів споживання електроенергії, визначених урядом, становить 2,5—3 мільйони кіловат. І ось цей величезний дефіцит електро- і теплоенергії, який неможливо покрити генераціями України (гідроелектростанції працюють на всю потужність, але вона загалом невелика — лише до 4 млн. кіловат), енергетики змушені ліквідувати практично наодинці. Яким чином? Також усім добре відомо — масовими виконаннями споживачів. Інакше частота електропостачу досягне критичної позначки — 49 герц, за якою — зупинення атомних електростанцій і повне знезрушення країни.

Такий обвал нас не загрожував би, якби наша система працювала паралельно з російською. Паралельно — це значить за уникнення семи об'єднаних ліній електропередач. Російська енергосистема потужніша за нашу в п'ять разів. Там стабільно тримають частоту 50 герц. Але тепер вони відключилися від нас, бо Україна не в змозі підтримувати енергетичний баланс — рівність генерації і споживання, визначену узгодженням обома сторонами графіком перетоку. Цей «перетік енергії» у росіян купують наші комерційні фірми, які працюють на ринку електроенергії, причому за ціною 2,65 цента за кіловат, тоді як українська електроенергія коштує 3,2 цента. Реалі-

зують закуплену електроенергію на підприємствах України, переважно важкої індустрії. Розрахунок іде продукції. Частка цього самого перетоку в загальному споживанні невелика, лише 1,6 відсотка. Але коли в нас великий дефіцит електроенергії, ми починаємо у Росії цей перетік перебирати, фактично «тягнемо» звідти, щоб покрити свою нестачу. При цьому, звісно, «сілає» частота в російській енергосистемі. Щоб її підтримати, росіяни змушені підняти частоту своїх станцій.

Двічі за нинішню осінь проробивши таку операцію, усієї просто запропонували нам «розділене харчування» і можливість самостійно поборотися з морем енергетичних проблем. Чим ми, по суті, й займаємося.

Енергетики не без суму зазначають, що казати про об'єднання поки що не доводиться, бо для роботи в паралель нам треба підняти генеруючу потужність щонайменше на 6 мільйонів кіловат. Завдання поки що виконане не в управлінні, ні для виконавців. Чим усе не обернеться, знову-таки, ніхто не візьметься передбачити.

Сусіди відмовилися сьорбати з нами із загального енергокотла.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

За номером 212-70-22

Довіра тижня

КЕРІВНИЦТВО Служби безпеки України прийняло рішення про запровадження так званого телефону довіри контррозвідки, призначеного для конфіденційного звернення громадян з питань, що стосуються скоєння особливо небезпечних злочинів проти держави, зокрема державної зради і шпигунства.

Останнім часом контррозвідка Служби безпеки України виявила ряд осіб, які через різні обставини дали згоду на співробітництво з іноземними розвідками, а також перешли кілька проправних спроб українських громадян встановити контакти з іноземцями з метою передачі їм відомостей, що становлять державну таємницю. Як засвідчила практика, такі вчинки були спрямовані перш за все на одержання грошової чи іншої матеріальної винагороди, але ці громадяни не мали прямого умислу заподіяти шкоду безпеці держави та її обороноздатності.

Зважаючи на подібні дії, не всі знають, що намагання збагатитися у такий ганобний спосіб може бути кваліфіковане як державна зрада, тобто особливо небезпечний злочин проти держави. Адже в разі зацікавленості відповідною особою представниками іноземних спецслужб робиться все можливе, щоб шляхом підкупу, обіцянок різноманітних благ чи навіть шантажу і погроз витягнути з неї максимум інформації і змусити виконувати різноманітні завдання.

Тому, хто потрапив у подібну непросту ситуацію та усві-

домив хибність обраного шляху, варто все ж самому звернутися до Служби безпеки, а не чекати, поки його протиправну діяльність буде викрито і доведеться суворо відповісти за скоєння злочину. Не всім відомо, що особи, діяння яких підпадають під ознаки злочинів, передбачених статтями 56 та 57 Кримінального кодексу України, можуть бути звільнені від кримінальної відповідальності. Зокрема, згідно з ч.2 ст.56 (державна зрада) КК України, звільняється від такої відповідальності громадянин України, «якщо він на виконання злочинного завдання іноземної держави, іноземної організації або її представників не вчинив ніяких дій і добровільно заявив органам влади України про свій зв'язок з ними». А відповідно до ч.3 ст.57 (шпигунство) КК України, «звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила дії, передбачені час-

тинами першою або другою цієї статті, але добровільно припинила злочинну діяльність і повідомила органам влади про вчинене, якщо внаслідок цього і вжитих заходів було відвернено нанесення шкоди інтересам України».

Відніми кваліфіковані співробітники української контррозвідки у Києві цілодобово чекатимуть «виходу на зв'язок» тих, хто з якихось причин став на шлях порушення закону, але не бажає продовжувати протиправну діяльність, та повідомлять про скоєння злочинних вчинків особливо небезпечних злочинів проти держави чи підтопкову до них. Тим, хто телефонуватиме за цим номером, гарантується нерозголошення змісту розмови й самого факту її.

Отже, телефон довіри контррозвідки — 212-70-22.

Прес-центр Служби безпеки України.

Тактика і практика

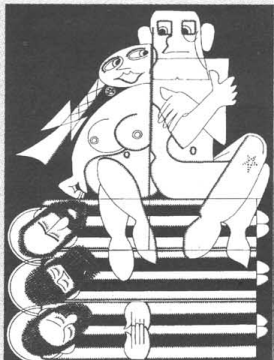
Будинок для божовілих. Палата «Бонапартів».

Сеня з усієї сили дупить подушкою свого однопалатника.
— На лемент убігає лікар.
— Сеню, що ти оце робиш?
— Вибиваю податки! Таку тактику проголосив наш прем'єр-міністр!
— Але ж, Сеню, треба не робити, як сказав один герой, «без шума й пилу»!

Між нами, грамотними

Наталія Вітренко, народний депутат, лідер Прогресивної коаліції: — Кажуть, наш народ не вмє керувати власністю. А в 17-му столітті грамотніші? Але взяли за горло!..

Від чергового. З усіх, хто нині говорить про 1917-й рік, Наталія Михайлівна чи не найграмотніша. Але нам чомусь подобається цитувати саме її.

Спокійно, громадяни, кнопка в надійних руках!

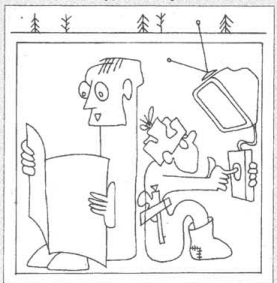
Кривіва. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читав газету, його подільник Юзик прихилив кнопку до стіни портрет президента.

— Кіндрате, га, Кіндрате, а ти взагалі хоч раз у житті бачив голову телекнопку країни? Вона така, як пусковий гачок чи як гузлик на ліфчику? На телебаченні ж — війна, попадеться, стерво, під руку, а я не знатиму!

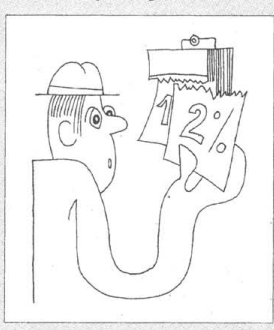
— Не рви серце, Юзику! Війна — дурня, головне — маневри. Дивися спокійно свій ящик: якщо на екрані у «Семі днях» з'явиться Вадим Долганов — то кнопка у нього, якщо з'явиться хтось інший — значить, війну на УТ-1 виграє Микола Кияжильський!

— А ти, Кіндрате Івановичу, за кого на УТ-1 — за Д чи за К?

— Я, Юзику, за Інтер!

Відчуйте різницю

За даними Рахункової палати, ймовірний державний борг України — 180 мільярдів гривень — перевищує критичні для економічної безпеки країни показники...

— Чув? Наш міністр фінансів Ігор Мігтовк заявив у парламенті, що не боїться критичних показників!..

— Тю! Невже і він користується прокладками «Олвейс» з крильцями?

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ. Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Теплим словом про мудрого вчителя

Фрагмент виставки.

Пам'ять тижня

ЦИМИ ДНЯМИ в стінах столичного Інституту журналістики відбулися урочистості, присвячені 80-ліччю з дня народження **Дмитра Прилюка** — славетного декана факультету журналістики Київського університету, доктора філологічних наук, відомого кожного іншій студентів своїм підручником «Теорія і практика журналістської творчості». Дмитро Михайлович пройшов шлях від сількора, студента та фронтового політпрацівника до редактора низки обласних та республіканських видань, журналіста й публіциста, відомого письменника та глибокого теоретика журналістики.

Колеги по факультету — нині інституту — пам'ятають його як людину дивовижної працелюбності, величезної організаторської потуги, сміливого реформатора в освітній справі. А ще, як заважав директор Інституту журналістики А. Москаленко, його попередник мав талант збирати навколо себе гарних людей. Тому у цей день не було де розминутися у залі, де проходила документальна виставка, присвячена легендарному деканові. Фото, документи, листи, підручники — все це було гармонійним тлом для спогадів друзів, колег, які мали щастя знати цю людину.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Вівати для лауреата

Віншування тижня

НАРОДНОГО ДЕПУТАТА України, голову агрофірми «Зоря», дієчої Тернопільської обласної ради **Володимира Платинського** віншували в затісному конференц-залі Національної філармонії.

Цього разу заслуженого маестро сільськогосподарства «знайшла» нагорода Української екологічної академії наук — міжнародна премія «Дружба». Нагорода, яку вручають за видатні досягнення на ниві науки, культури, економіки, громадського життя та за зміцнення міжнародних зв'язків, саме цього разу обрала не випадково.

Навіть серед людей, котрих можна вважати селітою суспільства, зазначив народний депутат Сергій Дорощенко, таких, як Володимир Антонович, небагато. 48 років очолює він «Зорю». І як очолює! Не лише зміг зберегти господарство. Агрофірма на тлі повсякденного занепаду — справжній острівце економічного досвіду. З усіх-усюд сюди приїзять делегатії. Почититися.

«Нехай на нього нападуть гроші, любов і щедрі люди», звучало під час нагородження. Тут від себе можна лише додати: нехай.

Галина КВІТКА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Оголошення

За кордоном є спадок.

УКРАЇНОКОЛЕГІЯ (252034, м. Київ, вул. Золоті ворота, 2-а) у справах про спадщину розшукує родичів

Померлих в США:

Рей (Рейлі, Рілі) Рейзел, який народився 1920 року в Стрію, батька якого звали Абрахам Рейзел, а матір — Сара, в дівоцтві Фірман.

Марії Сладкович, яка народилася в США 1923 року, батька якої Петро Сладков, він же Петро Слюдовников (Солодовников) народився в 1880 році в Чернігові, Чернікови, Черняхіві, а матір звали Стелла (Естель), в дівоцтві Кобельська.

Померлих в Канаді:

Йосина Юрійчука, він же Йосип Юрійчук-Ращенко, який народився 1893 року в Україні.

Можливо, для Вас...

Майка (Михайла) Жук, який народився 1921 року, батька якого звали Микола, а матір — Вероніка, до шлюбу Кісляк (Кісляк).

Валдислава Москотовського, який народився 1916 року в західній області України чи в Польщі, а саме його дружину Зофію (Софію), або інших родичів.

Померлих у Франції:

Рози Хазенфрац, яка народилася 1904 року в Чернівцях у матері-одинаки Пехман Гітце-Райне, батька якого бачи Хайм Пехман і Сара, в дівоцтві Фідерер.

Ольги Яніської, яка народилася 1907 року в Одесі, батьком якої був селянин із Рівного Олександр Яніський, а матір — Ганна Петрівна, в дівоцтві Сергєєва.

Виставка тижня

ДНЯМИ в Українському домі проходила третя міжнародна спеціалізована виставка виробників продуктів харчування «**FOOD @ DRINKS**».

Характерна особливість її в тому, що вона мала суто прагматичний, діловий характер. За відсутності єдиної інформаційної бази даних у цій сфері виставки нині допомагають зблизити обсяг ринку, нових товаровиробників, познакомитися з можливостями партнерів, обмінятися досвідом роботи тощо.

Та, на жаль, цього разу ланний аспект осягнути повністю не вдалося нікому. Економічна криза викинула з ринку ледве не третину підприємств, тому на виставку змогли прийти найсильніші, найвпливовіші з них і частини на тих, хто ще залишився на плаву.

Оскільки ринок продуктів харчування перенасичений підбродною продукцією, то значимість цієї події в тому, що надано можливість справді познакомиться з такими провідними виробниками і дистрибуторами єдиної, оригінальної та натуральної продукції, як Український Клуб. Саме йому належить ексклюзивне

Новинка тижня

ЩОЙНО побачив світ навчальний посібник «**Менеджмент: прийняття рішень і ризик**», написаний давнім другом нашої газети, доктором економічних наук, професором кафедри аграрного менеджменту Київського національного економічного університету **Василем Андрійчуком у співпраці з професором Альбертського університету (Канада) Леоном Байером**.

У посібнику викладено актуальні і важливі питання менеджменту аграрних підприємств, які нині недостатньо або зовсім не висвітлюються в економічній аграрній літературі. Автори зосереджують увагу на обґрунтуванні механізмів прийняття важливих для аграрних підприємств рішень щодо використання ресурсів, придбання техніки і залучення позикового капіталу, здійснення експорту товару, проведення бартерних та лізингових операцій тощо. Всебічно досліджується проблема ризику при прийнятті рішень, визначаються лже-

рела ризику, його рівні, доцільність контролювання, передачі іншим або прийняття на себе.

Особливістю книги є те, що матеріал у ній викладено на виробничих прикладах з конкретними розрахунками і ґрунтовними висновками.

Книга розрахована на викладачів, слухачів магістерської програми та студентів вузів аграрного економічного профілю, а також менеджерів економіки і виробників аграрних підприємств усіх форм власності й господарювання. Вона буде корисною і для учнів сільськогосподарських технікумів, насамперед тих, де готують фахівців середньої ланки з фаху «Аграрний менеджмент».

Залишається додати, що професор В. Андрійчук два роки тому написав підручник «Економіка аграрних підприємств», який визначив підручником нового покоління і визначено найвищим грантом переможця конкурсу, проведеного за програмою Міжнародного фонду «Відродження».

Леонід БРОВЧЕНКО.

Олександр Гончарук, який народився 1916 року в н/п Вишеньки чи Вишенька, батька якого були Метр (Дмитро) Гончарук та Олександра, в дівоцтві Дак (Дак).

Померлих в Німеччині:

Семена (Сімона) Данченко, який народився 1920 року в Кривому Розі.

Енгелберта Хофбауера (Гофбауера), який народився 1914 року в Негоях район Буцау, Румунія, а саме: його дружину Стефанію, уроджену Фернат та сестер Елізабет (Слізавету) та Вікторію, уроджені Хофбауер (Гофбауер), які, можливо, проживають в Україні.

Померлого в Туреччині:

Бориса Августовича Дембєра, 1919 року народження, вихідця з Одеси чи області, а саме сестру Вікторію Шаняровську чи інших родичів.

Зацікавлених осіб, а також осіб, якім відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Україноркологію:

Київ-34, вул. Золоті ворота, 2-а, тел. (044) 246-58-03, факс (044) 229-28-35.

Дружина Д. Прилюка
Віра Григорівна Жданенко-Прилюк
та директор Інституту журналістики
Анатолій Москаленко.

право на поширення торгових марок «Перша Гільдія» та «Козацька Рада». Варто відзначити, що горілка «Перша Гільдія» одержала диплом «За відмінну якість» на Всеукраїнській конференції якості та золоту медаль на Всесвітньому дегустаторському конкурсі у Санкт-Петербурзі. Цей факт свідчить про те, що на нашому ринку елітних продуктів успішно займає своє місце і вітчизняний виробник.

Михайло
ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Милосердя тижня

Людина людині — брат

КИЇВСКА СПІЛКА журналістів разом з Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів в Україні підтримують ветеранів-журналістів.

Проект допомоги пенсіонерам-журналістам передбачає щоденні безкоштовні обіди у їдальні видавництва «Преса України». Вартість одного такого обіду 4 гривні 10 копійок. Осіб, яким надається така підтримка, визначила сама ветеранська організація. Половина з них ще в змозі самі приходити до їдальні, а тим, хто прикутий до ліжка, обіди приносять додому.

Горілка наша церква надала гуманітарної допомоги на суму близько 3,5 мільйона доларів, — розповів один радник релігійного управління Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, заступник директора Наукового центру таймерних обчислювальних систем Інституту кібернетики АН України, доктор технічних наук Юрій Корольов. — Ми завозили в Україну ліки, продукти харчування, одяг, медичне обладнання, організували комп'ютерне навчання, вивчення іноземної мови тощо. Запрошували лікарів з-за кордону, які робили хворим операції на серці.

Вже цього року надійшли ліки у Миколаївській обласній туберкульозній диспансер, медичне устаткування та обладнання — в Інститут серцево-судинної хірургії, Київську обласну клінічну лікарню, пологовий будинок у Криму, медичні заклади Чернівців, Харкова, Макіївки. Коли траплялися трагедії на Донбасі — відлигли гроші шахтарям.

Любов ГАЙДАК.

Кожний фініш — це, по суті, старт

Сьогодні —
перша річниця
утворення Центральної
виборчої комісії
України

Ледь оголошили виборчі від безрезультативного шоків і заспокоїлися нерви у тих, хто обирався, як попереду — це напружені, це жорсткіші й відповідальніші президентські перегони, а, отже, новий головний бій для ЦВК. Яка вона, виборча кухня? Про це — розмова нашого кореспондента з головою Центрвиборчком Михайлом РЯБЦЕМ.

— Нині виповнився рік із часу перетворення Центральної виборчої комісії на постійно діючий державний орган. Наскільки виправдав себе цей новий статус?

— ЦВК не набула нового статусу, а рік тому в Україні було створено новий державний, конституційний, самостійний орган, незалежний від будь-якої з гілок влади. Центральною виборчою комісією з виборів народних депутатів України, очолюваною Іваном Сміцем, існують також комісії Верховної Ради. Її функції, матеріально-технічне забезпечення здійснювалося через структурні підрозділи парламенту. За законом про ЦВК, оприлюдненим у січні 1998 року, наша інституція має зовсім інші повноваження, пов'язані з організацією, підготовкою та проведенням виборів народних депутатів, Президента України, всеукраїнських та місцевих референдумів, здійсненням консультативно-методичного забезпечення місцевих виборів. Таким чином наші функції значно розширилися.

Чи справді незалежна ЦВК від інших гілок влади, адже парламент призначає на посаду і припиняє повноваження членів ЦВК за поданням Президента?

— Так, без згоди Президента парламент не може припинити повноваження члена комісії чи призначити когось іншого на цю посаду і навпаки. Має бути обов'язково досягнута згода між главою держави і парламентом. Це по-перше. По-друге, незалежність закріплена і в статках повноважень членів ЦВК, яких призначають на 6 років.

У законі про ЦВК сказано, що жодна гілка влади не може впливати на прийняття рішень. Крім, звичайно, судової. Чи були під час минулих виборів намагання втрутитися у діяльність комісії?

— На шість, під час минулої виборчої кампанії ніхто з посадовців осіб різних гілок державної влади не втручався і навіть не намагався якось чинити вплив на роботу ЦВК чи «допомогти» їй прийняти те чи інше рішення. З першого дня ми проявили принципovitість, неупередженість до всіх суб'єктів виборчого процесу, і це примусило всіх поважати думку і рішення ЦВК. Загалом за період виборчої кампанії до ЦВК надійшло 5882 на прохання від учасників виборчого процесу, оскільки до суду 58 постанов ЦВК. За судовими рішеннями у двох випадках наші постанови скасовано, п'ять справ закрито провадженням чи залишено без розгляду, за трьома справами зупинено провадження, 4 перебувають на стадії вирішення, серед них дві щодо народних депутатів — Анастолія Богатиренка і Сергія Головатого. У всіх інших випадках відмовлено у задоволенні скарг.

Вибори-98 засвідчили, що рішення виборчих комісій про

встановлення результатів виборів доцільно оскаржувати виключно до суду і в стрісці строки, що слід прискорити вирішення таких справ у судах. Нинішній паралельний порядок оскарження результатів виборів — до виборчих комісій вищого рівня або до суду — лише сприяє тяганині. До речі, у Цивільному процесуальному кодексі вписано лише порядок оскарження та розгляду Верховним судом справ суб'єктів виборчого процесу стосовно визнання виборів недійсними Центральною виборчою комісією. Розгляд будь-яких інших скарг з виборчого процесу взагалі не передбачено. Тому судам у багатьох випадках доводилося застосовувати лише аналогію закону.

— З якими ще правовими прогалинами у виборчому законодавстві довелось вам зіткнутися під час минулої виборчої кампанії?

— По-перше, з ініціативи ЦВК Верховна Рада п'ять разів вносила зміни і доповнення до виборчого закону. Останні зміни було прийнято 24 березня цього року і опубліковано 28 березня, за день до виборів. Про неадекватність виборчого закону свідчить і те, що за рішенням Конституційного суду понад 20 його положень визнано неконституційними. До речі, парламент попереднього скликання так і не привів закон у відповідність до вимог Конституції на підставі рішень Конституційного суду України. Чимало положень так і залишаються декларативними. Скажімо, не має механізму реалізації права висувати кандидатів у депутати збори громадян і трудових колективів. Жодним законодавчим актом так і не передбачено відповідальності за перешкодження у проведенні передвиборчої агітації та зловживання правом на таку агітацію. Тобто необхідно не лише чітко перелічити види порушень під час виборів, а й передбачити кримінальну чи адміністративну відповідальність за ці правопорушення.

— Михайле Михайловичу, чому, на ваш погляд, за наявності сучасної комп'ютерної системи так довго підраховували результати виборів?

— Якби завчасно надійшли протоколи від окружних виборчих комісій, ми могли б установити результати виборів протягом кількох годин. Чинний закон про вибори народних депутатів не передбачає жорстких строків подання виборчих документів до ЦВК. Причини, чому запізнаювалися протоколи, можна розділити на об'єктивні і суб'єктивні. 29 березня одночасно відбувалися вибори до парламенту і до місцевих рад. Багато часу забирало сортування бюлетенів і підрахування голосів за кожною кандидатурою. Загалом по Україні до бюлетенів було внесено 345 тисяч прізвищ. Вважаю, що практика одночасного проведення різних виборів не виправдала себе. Ін-

шою об'єктивною причиною зводілення була віддаленість між дільничними і окружними виборчими комісіями, яка часто сягала до 300 кілометрів. Суб'єктивною причиною було те, що можливість в окремих регіонах так і не можуть відмовитися від практики ревізування виборчих документів з дільничних та окружних виборчих комісій. Однак це жодним чином не могло вплинути на результати виборів, оскільки ЦВК мала всі протоколи дільничних комісій, на підставі яких можна перевірити той чи інший випадок розбіжностей.

— Скільки коштувала попередня виборча кампанія?

— За законом про держбюджет на 1998 рік на проведення виборчої кампанії було передбачено 248 млн. грн., із них на вибори народних депутатів — 195,4 млн. грн., на місцеві — 52,6 млн. грн. Фактично профінансовано із держбюджету 138 млн. 114 тис. грн., у тому числі на вибори народних депутатів затрачено 117,5 млн. грн., на місцеві вибори — 20,6 млн. грн. Якщо за вибори народних депутатів ми повністю розрахувалися з окружними та дільничними виборчими комісіями, місцеві вибори профінансовано лише на 39,2%, і заборгованість з першочергових виплат становить 5,8 млн. грн.

— А який бюджет ЦВК передбачає на наступний рік?

— І скільки коштів витратимо майбутній президентський вибор? За проектом закону про держбюджет-99 Кабінет міністрів запропонував парламенту затвердити на утримання ЦВК 2 млн. 758 тис. грн., а на проведення виборів Президента — 100 млн. грн. Мало це чи багато? Якщо врахувати цьогорічний досвід, це далеко не та сума, яка необхідна. За нашими попередніми розрахунками, на виборчу кампанію потрібно 170 млн. грн. Хоча зараз важко говорити про кошти на президентську виборчу кампанію, адже все залежатиме від нової редакції закону.

Які ви винесли уроки з минулої виборчої кампанії, щоб потім не повторити старі помилки?

— Пересвідчилися, що ЦВК повинна брати найактивнішу участь у вдосконаленні виборчого законодавства. Що краще за фахівців може запропонувати зміни до нього, які відповіли б у життя? Слід змінити порядок оскарження та строки розгляду заяв учасників виборчого процесу на рішення, дії чи бездіяльність ЦВК і виборчих комісій. Саме через недосконалість цих положень і досі оскаржуються в судах підсумки виборів.

Виплика нагальна потреба наділити ЦВК реальними важливими впливу на негативні явища під час виборчої кампанії. ЦВК має бути не статичною, а повинна реально впливати на роботу виборчих комісій. Інакше що функцію виконуватимуть органи влади чи самоврядування. У законі треба чітко закріпити порядок передачі інформації про хід голосування та результати виборів до ЦВК виборчими комісіями.

— А чим взагалі займається

ЦВК у період між виборами? Складається враження, ніби вона живе лише від виборів до виборів...

— Коли закінчувалася парламентська виборча кампанія, ми сподівалися, що наразі настане той час, коли о 18-ї години зможемо їхати додому. На жаль, ми й нині працюємо майже в тому самому режимі, як під час виборів. Зважає, майже шість місяців в тих чи інших округах відбуваються повторні вибори чи замість вибулих депутатів.

А крім того, розробляємо власні пропозиції з удосконалення виборчого законодавства — змін до законів про вибори Президента, про вибори народних депутатів, про ЦВК, про всеукраїнські та місцеві референдуми.

Днями до Державного архіву передано 129 томів виборчих документів за підсумками виборчої кампанії.

З 18 по 20 листопада у Києві відбулися Міжнародна науково-практична конференція, організована ЦВК за сприяння Міжнародної фундації виборчих систем із проблем виборчого законодавства в Україні. Завершується робота над багатотомним інформаційно-аналітичним виданням за підсумками парламентських виборів, днями із друку вийде перша його частина обсягом понад 600 сторінок.

Як відомо, ЦВК розробила і подала до парламенту свій законопроект про вибори Президента. На яких його принципових положеннях наполягатиме під час подальшого доопрацювання законопроект у профільному комітеті?

— Наш законопроект, на відміну від інших, не заповітаний, а спрямований на встановлення чітких механізмів забезпечення виборчого процесу. Ми, зокрема, пропонуємо дещо іншу систему виборчих комісій: не створювати окремі виборчі комісії в регіонах. Має діяти лише одна окружна комісія — Центрвиборчком, оскільки округом з обрання Президента є вся держава. Інші виборчі комісії — територіальні (на рівні регіонів, районів та міст обласного підпорядкування) і дільничні. Наш законопроект передбачає розширення повноважень ЦВК: одержання в Набавку для фінансування виборчої кампанії Президента кредиту в межах коштів, затверджених законом про держбюджет на 1999 рік. У законі слід чіткіше вписати форми і методи ведення передвиборчої агітації, встановлення чітких обмежень

під час її проведення. Наполягатимемо на встановленні переліку порушень виборчого закону, за які повинні нести сувору відповідальність учасники виборчого процесу. У зв'язку з цим ВР до початку виборчої кампанії повинна внести відповідні зміни до Кримінального і Адміністративного кодексів. У нашому законопроекті досить чітко вписано процедуру підрахунку голосів на виборчій дільниці, встановлення результатів голосування та оперативне надання виборчих документів до ЦВК.

— Насамкінець декілька особистих запитань. Вам пропонували хабарі?

— Іх, певно, пропонували лише тим, хто одноособово приймає якісь конкретні рішення. А ЦВК є колегіальним органом, і від одного члена комісії не залежить вирішення питань. Таких випадків із мною не було і з моїми колегами, за мою інформацією, теж.

— Ви досі живете в готелі чи наразі отримали квартиру в Києві? І чи забезпечені всі члени ЦВК помешканнями?

— Нарешті вирішено питання про надання нам квартири у Києві, так само і трьом членам ЦВК, які донині проживають у готелі «Москва», оскільки будинок ще не здано в експлуатацію. І поки що живу на даху.

— Ваша родина цікавиться політикою і виборам?

— У найкращій комитеті виборчої кампанії моя родина була зі мною, але тільки з 1 вересня мені вдалося перевертати сім'ю до Києва. Досі я щотижня їздив з Києва до Ужгорода. Моя дружина — історик за фахом, тимчасово ніде не працює, цікавиться політикою на рівні перегляду телерадіо, багато читає газет, не втручається у роботу голови Центрвиборчком. Наша донька ходить до другого класу загальноосвітньої школи.

— Коли вам було легше працювати: народному депутату чи голові ЦВК? Що важче: обиратися чи обирати?

— Якщо порівнювати роботу на посаді народного депутата і голови ЦВК, то важко порівняти обсяг роботи, відповідальність. Нам доводилося працювати майже протягом року без вихідних по 15-16 годин на добу, чим не переобтяжені народні депутати. З огляду на вибори, які ми пережили, було важко і тим, кого обирали, і тим, хто обирав.

Інтер'ю взяла
Юліана ШЕВЧУК.

Берт Кареман: «Криза мене, і ми ще порулюєм»

Нещодавно в Києві відбувся «круглий стіл» з економічних проблем, організований конференцією «Економіст».

У «круглому столі» взяли участь найвищі посадові особи держави, тож природно, що йшлося про залучення в економіку України іноземних інвестицій. Зазначимо, якщо коротко визначити мету конференції «Економіст», то вона полягала в налагодженні відносин між провідними світовими компаніями та урядами країн, у яких вони проводяться. І хоча ситуація сьогодні, можливо, й не дуже сприяє інвестуванню, адже триває світова фінансова криза, та відомі компанії попри все не залишають Україну. Серед них — «Сканія Україна», яка виступила спонсором нинішньої конференції. Тож наш кореспондент зустрівся із генеральним директором компанії «Сканія Україна» Бертом Кареманом та попросив його відповісти на декілька запитань щодо історії «Сканії» та її планів в Україні.

Із досвідом редакції

Берт Кареман, генеральний директор «Сканія Україна» Розпочав роботу у «Сканії» 1975 року, після закінчення технічного інституту. Перший досвід роботи за кордоном отримав на посаді менеджера з продажу та адміністративних питань у представництві «Сканії» у столиці Ізраїлю Багдаді з 1983 до 1985 року. Після повернення до Швеції обіймав посаду менеджера головного офісу «Сканії» з питань фінансування торгівлі компанії в Європі. Впродовж 1987—1990 років був керуючим директором відділення «Сканії» в Таїланді. Протягом першої половини дев'яностих років обіймав посаду голови відділу замовлень та матеріально-технічного постачання автомобільних шасі, що включало роботу з розвитком торгівлі в середньосхідних ринках. У 1995—1996 роках працював менеджером з продажу та маркетингу в регіоні південної Сахари.

До того, як обійняти посаду генерального директора компанії «Сканія Україна», Берт Кареман працював директором з маркетингу в компанії «SCANIA POLSKA» у Польщі.

менті ринку знатна запропоновувати найкращу якість.

— Якщо вести мову про Україну, то чи є у вас якісь відмінності в роботі, скажімо, порівняно із європейськими країнами?

— Зазначу, незважаючи на місцеву специфіку, «Сканія» у всьому світі пропонує своїм споживачам високу якість сервісного обслуговування. Тобто, можемо сказати, що, наприклад, київський центр «Сканії» пропонує таке саме обслуговування, як і в інших європейських країнах. Тож мета

«Сканії» — створити в Україні таку мережу сервісних центрів, яка давала б змогу надавати технічну допомогу в будь-якій її точці протягом доби. Саме тому сума інвестицій на сьогодні в мережу сервісних центрів «Сканія Україна» становить 3 мільйони доларів США, а загалом плануємо інвестувати 10 мільйонів доларів.

Крім найсучаснішого київського сервісного центру і відділу продажу вже успішно діє центр в Одесі, до кінця року стане до ладу центр у Львові, Дніпропетровську. Згодом буде відкрито центри «Сканії» в Сярнах, Харкові, Донецьку, Рівному, Сімферополі, Луганську, Полтаві, Хмельницькому, Кіровограді та деяких інших містах, що розташовані вздовж так званих трансєвропейських транспортних коридорів. Тобто ми плануємо роботу в Україні надовго і саме тому продовжуємо інвестувати навіть в умовах фінансової кризи, бо переконані, що криза мине, і ми ще порулюємо. Хоча вже й тепер шляхами України бігає близько 800 вантажівок «Сканії».

— Чи не могли б ви розповісти, на яких умовах українські споживачі купують ваші вантажівки, адже відомо, що вони недешеві, тому не кожен може відразу їх придбати?

— Справді, більшість «Сканій» ми реалізуємо в лізинг, уклада-

ючи відповідні угоди з покупцями. Іншими словами, шукаємо взаємовигідні варіанти співпраці. До того ж ми розуміємо, що Україна, як і вся Східна Європа є дуже динамічним ринком, на якому чимдалі зростають обсяги продажу. Це пов'язано з тим, що, скажімо, на відміну від записаних, автомобільні перевезення дозволяють запропоновувати більшу гнучкість стосовно побажань клієнтів, адже автомобільний транспорт здатен протягати добу чи навіть швидше доставити туди чи ту продукцію в будь-яку точку України. А це особливо важливо для її виробників. До речі, якщо в Польщі 5 років тому налічувалося 1200 вантажівок, то у 1998 році їх уже 6 тисяч. Тому ми переконані, що подібна тенденція спостерігатиметься й в Україні. І сподіваємося, що «Сканія» на цьому ринку буде гідним конкурентом. До речі, тільки протягом одного року наша компанія майже вдвічі збільшила свою частку ринку в Україні — з 8 відсотків в 1997 році до 15 відсотків у нинішньому.

— Дякую за розмову і бажаю успіхів на дорогах України.

Залишає Сергій ЛАВРЕНКО.

SCANIA

«Сканія Україна» — тел. (044) 459-0-459.

«Нових українців» готують у Кременчуку

Кременчуцький інститут економіки та нових технологій створено з ініціативи Української Академії наук національного прогресу п'ять років тому як вищий заклад освіти недержавної форми власності. Відтодішня його очолює молодий ректор — професор, кандидат технічних наук Олег Третьяков. Свого часу він працював викладачем Кременчуцького політехнічного інституту, проректором цього вузу з наукової та комерційної діяльності, очолював інвестиційну компанію «Еко-Інвест», балотувався на посаду мера міста Кременчука. І ні на мить не полишив викладацьку діяльність. Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з ректором ІЕНТ.

— Олему Валерійовичу, майже всі вищі заклади освіти України, реагуючи на кон'юнктуру ринку, захопилися підготовкою фахівців гуманітарного профілю, зокрема економістів, а ви ризикнули готувати ще й спеціалістів технічних спеціальностей. Наскільки комерційно виважена така політика?

— При виході економіки держави з кризи та збільшенні обсягів виробництва вітчизняних підприємств з'являється велика потреба в інженерних кадрах. Тож чотири — п'ять років Україна була відчуває гостру потребу саме у спеціалістах машинобудівного та приладобудівного напрямів. Особливо це стосується такого промислово насиченого регіону, як Кременчук — Світловодськ, де зосереджено майже 70 відсотків промисловості Полтавської області.

Власне, з цієї причини і було відкрито факультет нових технологій, де однією з нових і перспективних спеціальностей є металознавство. Тут готують фахівців за двома напрямками — чисті метали та конструкційні матеріали. Ця спеціальність акредитована за 3 рівнями. До такого самого рівня акредитовано спеціальності з обліку і аудиту, маркетингу. Спеціальності

«Екологія», «Комп'ютерні системи автоматизації», «Автомобілі та автомобільне господарство» акредитовані по 2 рівню з правом випуску бакалаврів. Майже закінчена підготовча робота з акредитації 3 рівня спеціальності «Переклад» (англійська та німецька мови).

— Цього року в інституті відбувся перший випуск дипломованих спеціалістів. Відомо, що стара система розподілу спеціалістів уже не працює. А як з працевлаштуванням ваших випускників? Чи не готуєте ви домогосподар, безробітних з випуску освітою?

— Всі 400 цьогорічних випускників стаціонарної та заочної форми навчання були працевлаштовані. Частини молодих людей у цьому допоміг вуз, а частина сама знайшла роботу на підприємства міста і регіону.

Сьогодні в нашому інституті на чотирьох факультетах навчається півтори тисячі студентів, працює сто двадцять викладачів, з яких — п'ять докторів наук, шістдесят сім кандидатів. Ми маємо добре обладнану лабораторію базу, 10 комп'ютерних класів, які укомплектовано технікою останнього покоління. До послуг студентства виробнича база провідних підприємств Кременчука і Світловодська.

Освіта

У обивателя побутує думка — оскільки у вас навчання платне, то належно вчитися не обов'язково, просто треба стати в чергу за дипломом...

— Це хибна думка. За неупісненістю ми відраховуємо, а гроші таким горе-студентам не повертаємо. Найбільший відсів на початкових курсах — 12 — 20 відсотків. На старших курсах цей показник у межах одного відсотка. Ми відраховуємо і за несплату за навчання, і за неупісненість.

— А пільги які-небудь є?

— Для відмінників плата за навчання зменшується на 10 відсотків, лише поодиноким студентам платять сироти та студенти з багатодітних сімей, інваліди дитинства другої групи, а першої групи зовсім звільняються від плати.

— Ми могли б знизити плату за навчання, але на це тиснуть податки, бо ми як спеціалізовані підприємці не можемо отримувати субсидій. Хоча діяльність інституту безприбуткова. Всі зароблені кошти вкладаємо в навчальний процес.

— Вуз недержавної форми власності розв'язує державні завдання: не залучаючи бюджетних коштів зберігає наукові та педагогічні кадри, забезпечує їх роботою, не дає властиві інтелектуальному потенціалу держави тощо. Навпаки, окрім навчального процесу вуз веде і науковий пошук, здійснює наукові розробки?

— Так. Головні напрями науково-дослідних робіт такі: економічний аналіз ринку, створення нових матеріалів, екологія, розробка екологічно безпечних технологій переробки техногенних відходів. Останнім часом своїми науковими розробками почали виходити на зовнішній ринок. Маємо прямі контакти із замовниками — з Китаю, Кореї, Угорщини, Словач-

Вуз недержавної форми власності розв'язує державні завдання.

чини. Китайці, приміром, зацікавлені наші розробки в галузі напівпровідникової техніки і твердосплавних матеріалів. Протягом двох останніх років студенти нашого інституту проходили стажування і практику в Німеччині, тепер ведуться переговори про організацію спільної діяльності та обміну студентами з Делаварським університетом (США).

— У вас є факультет довузівської підготовки, де, окрім аттестата про середню освіту, випускники середньої школи отримують певний фах.

— Так. Цей факультет організовано на базі нашої бізнес-ліцею «Надія України» та п'яти середніх шкіл Кременчука. Учні 8 — 11 класів мають можливість одержати свідоцтво референта зі знанням англійської мови, референта-секретаря, оператора ЕОМ, референта з правових питань, організатора торгівлі, продавця, молодшого бухгалтера, лаборанта-еколога, ректора тощо. Випускники факультету довузівської підготовки, які складуть шкільні випускні іспити на «добре» і «відмінно», приймають на 1-й курс інституту без вступних іспитів (згідно з квотою прийому).

Наша особлива гордість — ліцей «Надія України», який одержав дві лінійні на право освітньої діяльності за рівнем повної загальної середньої освіти. Йому присвоєно статус середньої загальноосвітньої навчально-виховного комплексу (дитячий дошкільний заклад — школа — вуз). Ми увійшли до республіканського реєстру шкіл недержавної форми власності. У «Надії України» працюють три кандидати наук, п'ять вчителів-методистів, три вчителі вищої категорії, два — 1-ї категорії.

Розмову вів Леонід БРОВЧЕНКО.

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

ДО ПРЕЗИДЕНТА

УКРАЇНИ КУЧМІ Л. Д.

про забезпечення об'єктивної перевірки (розслідування) матеріалів щодо придбання нерухомості, відкриття за кордоном комерційних структур, валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки колишнім помічником Президента України, народним депутатом Волковим О. М. та невжиття Службою безпеки і Генеральною прокуратурою України належних заходів щодо всебічності і своєчасності цієї перевірки

Шановний Леоніде Даниловичу!
Звернувся до Вас з цим депутатським зверненням нас змушують такі обставини.

7 липня 1994 року Верховна Рада України прийняла постанову № 86/94-ВР. Про інформацію Кабінету Міністрів України про хід виконання Постанови Верховної Ради України від 27 січня 1994 року «Про перевірку діяльності Чорноморського морського парофлотства (концерну «Бласко») і відповідно до Конституції України створила депутатську слідчу комісію з контролю за виконанням зазначеної постанови та сприяння проведенню попереднього слідства по справі «Бласко», членом якої був затверджений і народний депутат полковник Г. Омеленченко (п. 5 зазначеної постанови). Згідно з п. 9 цієї постанови контроль за її виконанням було покладено, зокрема, і на тодішній парламентський Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, який очолював Г. Омеленченко.

Між членами слідчої комісії було поділено функціональні обов'язки. У процесі депутатського розслідування полковник Г. Омеленченко спільно з членами слідчо-оперативної групи Генеральної прокуратури України та народними депутатами — членами Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, офісерами Служби безпеки України підполковником А. Ермаком, підполковником М. Петренком, полковником А. Кулаковим, головним консультантом комітету, кандидатом юридичних наук, підполковником міліції М. Мельником та працівниками правоохоронних органів за кордоном займався пошуком валютних коштів, схованих у закордонних банках П. Кулюжним та іншими посадовими особами, бажано стосуюнок до фінансово-господарської діяльності АСК «Бласко». Крім того, ми відслідкували й аналізували інформацію зарубіжних засобів масової інформації з цього питання та щодо стану корупції в Україні.

Під час депутатського розслідування справи «Бласко» у травні 1997 року ми, згідно з ст.13 Закону України «Про статус народного депутата України», отримали матеріали, які засвідчували незаконну комерційну та фінансову діяльність (відкриття фірм і валютних рахунків) помічника Президента України (нині народного депутата України) Волкова Олександра Михайловича та інших громадян України.

Зокрема, в отриманих матеріалах, які потребували перевірки, йшлося про те, що О. Волков зі своєю дружиною А. Волковою мають стосунок до нерухомості в Бельгії на суму 30–40 мільйонів бельгійських франків (1 млн. доларів США). З цих матеріалів також виходило, що 6 вересня 1993 року О. Волков і Ю. Назаренко (мешканець Києва) створили в Бельгії (адреса: Grote Markt 30, 9100 Sint Niklaas) охоронну фірму «VDS TRADING» зі статутним капіталом 250 тисяч бельгійських франків. Склад правління фірми: О. Волков, Ю. Назаренко, С. Патрік. У Женева банку нині відкрито банківський рахунок: 293-0134641, номер 450844518, реєстр Сент Ніклааса: 52846.

А 24 квітня 1995 року подружжя Волкових разом з Ю. Назаренком і В. Ластовським (також мешканцем Києва) заснували фірму «NVN International», яка займається торгівлею машинами та товарами. Фірма розташована за адресою: België, Grote Markt 293, 9120 Melsele. Її статутний капітал становить 13 млн. бельгійських франків. У Женева банку відкрито банківський рахунок: 293-0435146-59, номер 455128522, реєстр Сент Ніклааса 56381. До складу правління фірми увійшли: А. Волкова, Ю. Назаренко, В. Ластовський і С. Патрік (адреса: 2000 Burcht, Krijgsbaan 336).

13 травня 1997 року народний депутат А. Ермак надіслав депутатське звернення і ці матеріали з фотознімками фірми «NVN» голові

Три мільйони

Persoonlijk adviseur Oekraïense president verdacht van witwassen

Van onze redacteur
BRUSSEL ANTWERPEN — Het gerecht onderzoekt een reeks witaasoperaties van Alexander Bolkov, de persoonlijke adviseur van de Oekraïense president Kuchma. De verdachte transacties liepen via bankrekeningen bij de Kredietbank. Die stroomt op naam van offshore firmen in de kustplaatsen van de Zwitserse autoriteiten. Die hadden in oktober vorig jaar Sergei Mikhalov aan, leider van de mafialisa Solnikskaya uit Moskou. Hij wordt verdacht van witwassen van buitenlandse bedrijven, waaronder de in 1994 opgerichte maatschappij MAP International in Antwerpen. Bij de oprichting kreeg Mikhalov hulp van Boris Birshstein, toen een loon een onderzoek naar de firma's in 1993 de in

Moorden
schietmoord
moordde
familie Vo
Turnhout
dorpje Sa
organisatie
vormde ee
ters.
Oulangs
bevolking
was de zo
door het le
pleegde, is
zuster van
opgedreke
Volgens H
top van de
Voordcker

УКА
ПРЕЗИДЕНТА
Про інформаційне відомство
орешено: "За за
За вагомих особистих
інформаційних і фотознімків
постановляю:

Інформація відомо
"За заснування III ступеня
Олександра Мельнікова

Чи не забагато для по

Служби безпеки України В. Радченку для перевірки законності законної комерційно-фінансової діяльності помічника Президента України О. Волкова.

Служба безпеки України підтвердила створення О. Волковим, А. Волковою, Ю. Назаренком та В. Ластовським вказаних фірм за кордоном. Як зазначається у відповіді В. Радченка від 27 травня 1997 року на звернення А. Ермака, на рахунок фірми «NVN» лежало 24 тис. бельгійських франків, у 1996 році фірма була збиткова. У зв'язку «з валютною кризою» надала А. Волковий професійну картку» вона 16 червня 1996 року виїхала із засновників фірми «NVN». Заробітна плата чи інші платежі О. Волкову і Ю. Назаренку не видавалися. О. Волков також виїхав зі складу засновників цієї фірми (лист за №22/213 від 27.05.97).

Бізнесмен Волков попросив, прем'єр Кучма задовольнив...

Ми також виявили керуючим листа генерального директора спільного українсько-голландського підприємства «Субіто» О. Волкова (нинішнього народного депутата України) від 13 вересня 1993 року за №16/750 до прем'єр-міністра України Л. Кучми такого змісту (цитуюмо):

«Прем'єр-министру України Кучме Л. Д. Уважачому Леоніде Даниловичу! СП «Субіто» в течение ряда лет специализируется на поставках из России присадованных масел, дистиллята и бензина для предприятий сельскохозяйственного сектора страны. В настоящее

(цитуюмо): «Решить: 2 млн. \$ - 15 числа. 2 млн. \$ - 20 числа. 2 млн. \$ - 25 числа». Дата: «14.09.93 г.» і підпис: «Ю. Звяльський». (Нагадаємо, що «делікатність» ситуації у тодішній великій різниці курсів валюти Наубанку і «чорного ринку» — вказ долари у державі, продав іншому — і «заробити мільйони»).

Клопотання О. Волкова «...оказав содействие в покупке валюты по курсу Национального банка Украины» та зазначені на листі резолюції за часом збігаються з наданням О. Волкову нерухомості в Бельгії. Тому для перевірки цих обставин народний депутат А. Ермак 29 травня 1997 року направив чергове депутатське звернення із керуючим листом О. Волкова голові Служби безпеки України В. Радченку.

У зв'язку із зволіканням Службою безпеки України проведення повної, всебічної, об'єктивної перевірки комерційно-фінансової діяльності О. Волкова за кордоном народні депутати А. Ермак і Г. Омеленченко 11 червня 1997 року звернулися з депутатським запитом до Президента України Л. Кучми, в якому пропонували дати відповідні доручення для проведення цієї перевірки. Відповідно про результати розгляду запиту від Президента України до цього часу не надійшло.

11 червня 1997 року рішенням парламентської Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією було створено робочу групу (А. Ермак — керівник групи, Г. Омеленченко, А. Левченко, А. Мошпан — члени групи) для перевірки матеріалів та інформації щодо законності відкриття валютних рахунків, заснування комерційних структур та фінансово-господарської діяльності за кордоном помічника Президента України О. Волкова. Групу було доручено надавати допомогу Службі безпеки України у проведенні нею перевірки і здійснювати контроль за її ходом.

Народні депутати А. Ермак і Г. Омеленченко особисто вручили для виконання голові Служби безпеки України В. Радченку зазначені рішення комітету разом з матеріалами, які надіслали від бельгійської поліції і вказували на імовірну наявність у О. Волкова багатих валютних рахунків у доларах США і бельгійських франків, відкритих ним у бельгійських банках («Kredietbank», «Generale de Banque», «BBL»), та рух коштів на цих рахунках протягом 1994–1997 років (номери рахунків зазначені в матеріалах, вручених В. Радченку).

За інформацією бельгійської поліції, наданої СБУ, 2 квітня 1997 року О. Волков надіслав факс до бельгійської «Kredietbank» з проханням перевести кошти, які є на рахунках у доларах, до Нью-Йоркського банку («Bank of New York») на рахунок фірми «SEVECO TRUST LLC». В інформації також зазначалося, що О. Волков має дві картки на підпис у Франції, йому належить літак «Ту-134», зареєстрований на Карибських островах, і що він отримав велику суму валютних коштів від Б. Бірштейна. За рішенням судового слідчого всі рахунки О. Волкова і його сейфи в банках заблоковано. Загальна сума валютних коштів на заблокованих рахунках, до яких, за даними бельгійської поліції, причетний О. Волков, становить майже 3 млн. доларів США і понад 751 тис. бельгійських франків.

Бельгійська преса знає більше, ніж українська спецслужба?

30 вересня 1997 року група керівників СБ України на чолі з тодішнім головою В. Радченком провела в Бельгії робочу зустріч з представником судової поліції інспектором Еріком Беккерсом, який здійснював перевірку комерційно-фінансової діяльності О. Волкова,

і його причетності до «відмивання бруди грошей».

9 жовтня 1997 року бельгійська газета «Standart» надрукувала статтю кореспондента Каспара Набера «Особистого помічника Президента України підозрюють у відмиванні грошей». У статті, зокрема, йде мова про те (цитуюмо окремі її фрагменти): «Справа про Олександра Волкова, якого звинувачують у відмиванні грошей, лежить у Брюсселі судовій поліції... Брюссельської поліції... член Контракт Калварт хоче з'ясувати фінансові максимізації Волкова. Але пізніше цього помічника з економічних питань у відмиванні грошей сум грошей. Слідчі отримали інформацію, що це відбулося через «Кредитбанк» у Бевеєрі (Бельгія). Волков має там понад рахунок на загальну суму 135 млн. бельгійських франків (близько 4 млн. доларів США) записаних на офісній компанії у податковому раю — на Багамі та Джерсі, на чолі компанії стоїть Волков.

Суд заблокував банківські рахунки на записаних власності, які в жовтні 1996 року затримали Сергія Михайлова, керівника одного з мафіозних кланів Москви. Його підозрюють у відмиванні грошей через іноземні фірми, серед яких є і заснована 1994 року «MAP International» у Антверпені. У заснуванні цієї компанії Михайлову допоміг Борис Бірштейн, проти якого також ведеться розслідування Антверпенською особливим слідчим бригадою бельгійської жандармерії. Б. Бірштейн, який мешкає в Ізраїлі, підозрюють також у відмиванні активів колишнього КЛ Бірштейна має рахунок в Антверпені. Кредитному банку на фірму «Seabec Belgium» дочірню компанію «Seabec International Ltd» з Гонг-Конгу. Слідчі встановили зв'язки між Волковим і фірмою «Seabec-Belgium».

Справу Волкова вже обговорювали в українському парламенті на запит голови комітету Омеленченка. Волков визнає свою причетність до фірм у Бевеєрі, але заявив, що давно бере участь в їх операціях. Але його бельгійські адвокати, відкриті в період з 1994 по 1997 рік, додали протилежне (кінець шпигу. Кінець статті додамось).

До цієї інформації додамо, що О. Волков раніше уже було засуджено за скоєння умисного злочину. Б. Бірштейн — колишній керівник Радянського Союзу (був директором текстильної фабрики у Вільнобі), емігрував 1979 року до Канади через Ізраїль. 1982 року він заснував у Швейцарії фірму «Сіабек» відкрив її філії в багатьох країнах світу (США, Канада, Росія, Україна, Молдова, Киргизстан та ін.). За кордонним правовороним іменем Б. Бірштейн відомий ще як «спеціаліст з операцій» з діамантами, золотом, мінеральною і різною металопродукцією. Має стосунок до проведення президентських виборів в Україні 1994 року. Не раз, не афішує приїзди в Україну після цих виборів. Повсюди інформацію про таку різноманітну «діяльність» Б. Бірштейна Вам, пане Президент, ввідрігано, могла б надати Служба безпеки України.

У своїй відповіді (№15 від 9.01.98 р.) на наш депутатський звернення, запит і рішення комітету одні із заступників голови Служби безпеки України В. Пристаєко повідомляють, що результати здійсненої перевірки встановлено: «Особисто Волков О. М. валютні банківські рахунки не відкривав, а він рекомендував представникам компанії відкрити рахунки банках за доброю репутацією». Також згадував на фірму за кордоном, то «Волков О. М. одним із членів правління лише однієї фірми

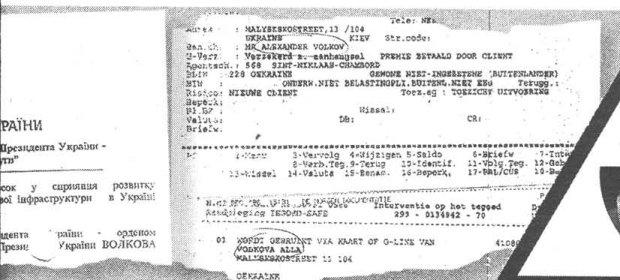

время имеется возможность по невысоким ценам (175—180 \$ за тонну) произвести поставки в Украину дистиллята и бензина (185—190 \$ за тонну). Указанные нефтепродукты могут быть поставлены на Украину в течение 10 дней. Для стабилизации цен на нефтепродукты просим оказать содействие в покупке валюты по курсу Национального банка Украины. Контракт прилагается. С уважением, генеральный директор А. М. Волков» (керуючий лист додержав).

На зазначеному листі — резолюція Л. Кучми (цитуюмо): «Звяльському Ю. Л. Прошу розглянути і прийняти рішення», дата: «13.09.93 г.» і підпис: «Л. Кучма».

На цьому ж листі — резолюція Л. Кучми на ім'я прем'єр-міністра України Ю. Звяльського 14 вересня 1993 року вчинив резолюцію з дорученням голові правління Промінвестбанку України В. Матвиенку і генеральному директору УО «Українфтопродукт» К. Піскуновському

до сорів?

Помічника Президента?

«VDS TRADING», звідки вийшов у червні 1994 року». Даною такою відповістю, заступник голови СБУ В. Пристайко, мабуть, забув (або не знав) про відповідь №22/213 від 27 травня 1997 року (адже минуло більш як півроку) голови СБУ України В. Радченка, який повідомив, що О. Волков був засновником ще й бельгійської фірми «ВНУ».

Щого вже достатньо, щоб оцінити те, як Служба безпеки України робила що перевірку варті така відповість.

Загалом у відповіді зазначається, що фірма «Voyager Marketing Associates Ltd» надала право О. Волкову використовувати її грошові чи через кредитну карту «без переслідування» мети отримання особистих прямих чи побічних доходів». О. Волков пояснив, що ці кошти він використовував у борг із зобов'язаннями повернути їх згодом. А як саме суму використав О. Волков і чи повернув цей борг, СБУ України не повідомляло. Цікавим способом, за повідомленням СБУ, помічник Президента України Волкова вів рахунок за кордоном: О. Волков пояснив, що він «усю рекомендацію» вважав відкрити їх у нацидних банках, а останнім часом валютних операцій за кордоном не здійснював.

Кому, скільки разів і на яку суму О. Волков «усю рекомендацію» відкрити свої рахунки, що це за «нацидні банки» і який термін кріється за фразою «не останній час» (місяць-два, рік-три?) — то Службі безпеки, мабуть, було не під силу встановити, якщо відповісти на ці запитання немає. Шодо спроби запитати внаслідок 1993 року 6 млн. доларів США за курсом «У», то, як повідомляє СБУ України, СП «Су-С» (генеральний директор О. Волков) валюту не закуповувало і банк переказував не здійснював.

У цьому ж листі заступник голови СБУ України В. Пристайко повідомляло, що 14 липня 1997 року керівником СБУ в Києві було здійснено роботу зустріч з офіцером зв'язку Посольства Бельгії у Москві полковником Сергеем Олмеченком (його повноваження поширюються і на Україну), який за дорученням бельгійської поліції дав відповідь на запитання української сторони щодо О. Волкова. У відповідь В. Пристайко не повідомляло ні комітетів, ні Верховній Раді (адже було внесено запит), який саме «відповідь дав» офіцер зв'язку С. Олмеченко на запитання української сторони щодо О. Волкова.

Мі. Г. Омельченко і А. Єрмак, на початку червня 1997 року також провели офіційну зустріч з офіцером зв'язку паном Сергеем Олмеченком, який дав вичерпні відповіді на запитання української сторони і надав нам матеріали про комерційну діяльність та валютні рахунки О. Волкова за кордоном. Усі ці матеріали ми, як уже зазначалося вище, 11 червня 1997 року вручили особисто В. Радченку. В налічанні нас, до складу матеріалів вказано, які саме номери валютних рахунків за кордоном, і зокрема в Бельгії, має О. Волков, у яких банках їх відкрито, коли і як, а також про рух коштів на них, суму валютних коштів О. Волкова, заблоковану на сьогодні, про засновані О. Волковим за кордоном фірми і яку саме нерухомість він там має і т. д. і т. п.

Дані у відповіді СБУ України вказується, що справу щодо О. Волкова бельгійські правоохоронні органи ще не порушували і таку справу може бути порушено тільки за рішенням судового слідчого. СБУ вказує, що «Ідеться про перевірку інформації про намагання О. Волкова вкотре 1993 року «вкідати 6 млн. доларів США», отримання від продажу Молдови вугілля через фірму «Сіабек» близько 4 млн. доларів». Якби бельгійські правоохоронні органи

так проводили перевірку цього питання, як СБУ України, то, напевно, бельгійські банки уже були б порожні.

За кордоном звинувачують, а в нас — нагороджують

Заступник голови СБУ України В. Пристайко у своїй відповіді пише: «... якщо бельгійська сторона вважає за потрібне запросити О. Волкова у Бельгію для внесення ясності в питання претензій до нього, ми готові запропонувати йому розглянути пропозицію бельгійської сторони».

Цікаво, а що, наприклад, робитиме наша Служба безпеки, коли з Бельгії надійде клопотання про видачу О. Волкова бельгійському

Бельгія. «Скромний» офіс фірми «скромного» помічника Президента

правосудду як обвинуваченого? Сподіваємося, що керівник СБУ України інформували Вас, пане Президенте, і про інші «непорозуміння» О. Волкова з правоохоронними органами за кордоном, котрі затримували Вашого помічника разом з декількома іншими, відомими Вам, особами...

На запит СБУ України, як повідомляло В. Пристайко, «МНБ Республіки Молдови повідомило, що вугілля з України до Молдови надійшло у 1994 році, та надало про це письмово інформацію державній компанії «Молде-нерго» від 17 листопада 1997 року щодо договору між АТ «Сіабек-Молдова» і ДК «Молде-нерго» від 28 червня 1994 року. За давністю часу і через відсутність інших документальних матеріалів з'ясувати інші деталі цього договору не вдалося».

Ось і всі результати перевірки СБУ України, яка бідні як рік з'ясувала обставини, викладені в депутатських зверненнях і запиті до Президента України про комерційно-фінансову діяльність О. Волкова. На порушення вимог ст. 94, 97 КПК, Служба безпеки України (які орган дізнання) не прийняла процесуальні рішення про порушення кримінальної справи (чи відмову в її порушенні), не дала правової оцінки діям О. Волкова і не вжила заходів для повернення валютних коштів в Україну.

30 квітня 1998 року помічника Президента України Волкова О. М. «за ватими особистий внесок у сприяння розвитку підприємництва і формування ринкової інфраструктури в Україні» указом Президента України Л. Кучми було нагороджено відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня.

Після цього 16 серпня 1998 року О. Волков став народним депутатом України і отримує депутатську невідомість, а 19 серпня Л. Кучма присвоєв В. Пристайку звання генерал-лейтенанта юстиції.

У зв'язку з обранням О. Волкова народним депутатом він, згідно із законом, звільняється з посади помічника Президента України, і Л.

Кучма одразу признає його своїм позаштатним радником. 25 вересня 1998 року Президент України створює Координаційну раду з питань внутрішньої політики, головою якої затверджує себе, а одним з своїх заступників — О. Волкова (з його згоди).

А ось голову Служби безпеки В. Радченка Президент Л. Кучма звільняє із займаної посади і признає першим заступником секретаря Ради національної безпеки і оборони України, а згодом (25 вересня 1998 р.) — ще й членом зазначеної Координаційної ради (де заступником голови — О. Волкова). 22 жовтня 1998 року генерал-полковника Радченка В. І. «за значний особистий внесок у зміцнення державної безпеки України» Л. Кучма нагороджує відзнакою Президента України — Орденом Богдана Хмельницького III ступеня».

Чого хочете і скільки заплатите, пане Бірштейне?

Шодо спільної комерційної діяльності з Б. Бірштейном О. Волков, будучи помічником Президента України, в інтерв'ю газеті «Зеркало невідес» (14.06.97 р.) пояснив (читуємо дослівно мовою оригіналу):

«В 1993 году ко мне обратился видный экономист, профессор Юрий Николаевич Пахомов (с которым я был и остаюсь до сегодняшнего дня в приятельских отношениях) с просьбой поехать и познакомиться с одним из руководителей акционерного общества АТ «Украина» — с господином Бірштейном. Мы поехали на встречу. На спросили, чем занимается мое предприятие, какую помощь мы можем оказать АТ «Украина». Я сказал: «Борис Иосифович, давайте по-другому. Какая помощь нам нужна и сколько вы за это заплатите?». Он сказал, что если мы можем организовать поставку угля из Украины в Молдавию, где у него были свои интересы, то будут хорошие комиссионные. Моя компания заключила с ним контракт, и мы на протяжении 14 месяцев, закупая уголь в Украине, отправляли его железной дорогой в Молдавию. В 1994 году контракт был выполнен, и все мои отношения с этой фирмой прекратились».

Згідно з п. 7 постанови Верховної Ради України «Про результати боротьби із злочинністю та забезпечення законності в державі» від 18 листопада 1997 року (№ 640/97-ВР) було передано на заслухати на пленарному засіданні парламенту інформації голови Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Г. Омельченка та в. о. Генерального прокурора України О. Литвака про хід виконання постанови Верховної Ради України від 7 липня 1994 року «Про інформацію Кабінету Міністрів України «Про хід виконання Постанови Верховної Ради України від 27 січня 1994 року

Про перевірку діяльності Чорноморського морського пароплавства (концерну «Бласко» та результати діяльності створеної піскою постановою депутатської слідчої комісії. 5 березня 1998 року Верховна Рада України заслухала інформацію голови тодішнього парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією одного з авторів цього звернення — про результати депутатського розслідування справи «Бласко», в якій було викладено і зазначено інформацію щодо О. Волкова. Згідно з постановою Верховної Ради України від 5 березня

1998 р. № 200/98-ВР, парламент узяв інформацію до відома, а Генеральній прокуратурі було доручено поінформувати до 15 березня 1998 року Верховну Раду України про результати розслідування фактів, викладених у зазначеній інформації. Зазначено інформацію у повному обсязі було надіслано до Генеральної прокуратури. Але до цього часу Генеральна прокуратура не повідомила Верховній Раді результати перевірки закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова.

13 жовтня 1998 року Верховна Рада України проголосила за направленням до в. о. Генерального прокурора України Г. Середи нашого депутатського запиту для організації перевірки законності закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова. Однак уже наступного дня, на порушення вимог Конституції, законів України, зазначений депутатський запит відкликав перший заступник керівника Секретаріату Верховної Ради Л. Шарая. (Цікаво, за чією вказівкою це було зроблено?).

У зв'язку з чим ми змушені були 16 жовтня звернутися до в. о. Генерального прокурора Г. Середи з депутатським зверненням про негайний розгляд нашого запиту від 13 жовтня.

20 жовтня Верховна Рада України повторно підтримала цей запит, і його було надіслано Генеральному прокурору М. Потєбенку для виконання.

Нагадаємо, що лише після звернення до Вас, пане Президенте (сень 1997 р.), Генеральна прокуратура на підставі наших матеріалів порушила кримінальні справи проти народних депутатів України М. Агафонов та П. Лазаренка, і сьогодні до Верховної Ради України вже внесено попитання про отримання згоди на притягнення їх до кримінальної відповідальності. Сподіваємося, що стосовно й О. Волкова Ваше рішення буде адекватним.

14 жовтня п. р. під час зустрічі з депутатською групою «Земельщик» Ви, пане Президенте, вкотре заявили про те, що хоч би хто скоїв злочин, він мусять нести передбачену законом відповідальність, і цьому Ви, як Президент і гарант дотримання Конституції України, будете сприяти.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 19, 21 Закону «Про статус народного депутата України», просимо Вас, як гаранта дотримання Конституції України і законності:

1. Засвідчити повну, всебічну, об'єктивну перевірку (розслідування) усіх обставин фінансово-комерційної діяльності колишнього помічника Президента України, народного депутата України Волкова Олександра Михайловича, в діях якого, на нашу думку, є ознаки злочини, передбаченого ст. 80-1 КК України (незаконне відкриття за межами України валютних рахунків, незаконне використання і приховування на них валютної виручки) та притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності, незалежно від займаної посади та зв'язків.

2. Розглянути питання про притягнення до встановленої законом відповідальності посадових осіб правоохоронних органів, які неналежащим чином перевірили депутатські звернення і запит про інформацію щодо закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова, не дали його діям правової оцінки, не прийняли процесуальні рішення згідно з ст. 97 КПК України, надали народним депутатам України неповну і недовірну інформацію з цього питання та не виконали доручення Верховної Ради України (п. 2 постанови №200/98-ВР від 5.03.98) поінформувати її про результати розслідування фактів, викладених в інформації Г. Омельченка у справі «Бласко».

Про результати розгляду депутатського звернення просимо Вас повідомити нам особисто.

З повагою,
Анатолій ЄРМАК,
Григорій ОМЄЛЧЕНКО,
народні депутати України
(депутатське об'єднання «АНТИМАФІЯ»).

Р. С. від авторів. Направляючи Президентів України Л. Кучму це звернення (а тим більше оприлюднюючи його), ми сповна усвідомлюємо, що нас може чекати (шесльмвання в пресі, шаптак, погрози, плани фізичної розправи, навіть порушення кримінальної справи проти Г. Омельченка — це вже воно). Але це нас не лякає. Злочини нас морально не під силу нікому, бо це усвідомлюємо. Бо це не в силі, Бог, у нас. Завдаючи підтримки мільйонам наших громадян, у тому числі й читачів «У», ми з гідністю і чистоті пройдемо свій шлях до кінця. А їм за скоєні злочини проти власного народу рано чи пізно доведеться відповісти сповна. Хоч би хто їм тим був. Як засвідчує новина, на жаль, поки що не наша, історія, на даву підсудних сідають не лише генерали, прокурори, міністри, прем'єр-міністри, а й навіть президенти. Суд буде об'язово. І не лише земний... Буде суд пам'яті батьків-фронтовиків та власних онуків. Честь маємо!

Світлана ФІЛІМОНОВА,
«Голос України»
(з Москви)

Банкіри попереду політиків

ЦЬОГО ТИЖНЯ в Москві відбулося друге зібрання представників банків — учасників Міжнародного банківського консорціуму.

Народний депутат України Віктор Суслов, виступаючи на засіданні, заявив: «Нарешті знайдено ефективний механізм проведення розрахунків між підприємствами Росії, України та Білорусі». За його словами, політики, починаючи з 1991 року, казали про відновлення торгово-економічних зв'язків, а річні підсумки діяльності консорціуму свідчать, що банківські механізми взаємовідносин між нашими країнами відновлено.

Консорціум, до якого входять три українські банки — «Промінвестбанк», «Укрспецбанк», банк «Україна», російський «Кредитімпекс Банк», білоруський «Белпромбудбанк», створено навесні 1997 року. Сьогодні він обслуговує близько десяти тисяч українських, російських, білоруських підприємств і на його долю припадає 80 відсотків грошових взаєморозрахунків між трьома країнами. «За умов нинішньої банківської та фінансової кризи союз банків показав, що економічні зв'язки сильніші й потужніші за всі політичні інтриги. Банкіри йдуть попереду політиків», — підсумував роботу консорціуму один із учасників засідання губернатор Самарської області, голова комітету з бюджету Ради Федерації Костянтин Титов.

До речі, консорціум уже реалізував кілька спільних проєктів, що безпосередньо стосуються України: зокрема, Харківському заводу імені Малишева переахаражено 20 млн. доларів, кийському «Арсеналу» — 1,2 млн. Надається і фінансова підтримка створення літака Ан-70. Обсяги фінансування експортно-імпортних операцій у торгівлі між Росією та Україною за участю банків консорціуму — понад 40 млн. доларів.

З одним із учасників засідання — головою правління Промінвестбанку Володимиром Матвієнком — зустрівся голова Держдуми Геннадій Селезньов. В інтерв'ю УНІАН банкір розповів, що під час робочої зустрічі обговорювалися проблеми уніфікації українського та російського законодавства щодо створення спільних українсько-російських фінансово-промислових груп, банківських об'єднань, питання законодавчого забезпечення інвестиційних проєктів щодо співпраці Росії та України в авіабудуванні, транспорті, оборонній промисловості, машинобудуванні.

А ще щми днями у світ вийшов збірник документів «Російсько-українські відносини (1990—1997 рр.)», виданий МЗС РФ. До нього вийшло понад 500 документів — договори, угоди, комюніке, узакони, що відбивають історію становлення міждержавних відносин двох країн. Він зробить неоціненну послугу не тільки політикам, а й банкірам, бізнесменам, ученим, бо в ньому опубліковано юридичні документи, які регламентують найрізноманітніші сфери взаємовідносин між Україною та Росією.

Організаторам першого замаху на життя Шеварднадзе зачитано вирок

У ВЕРХОВНОМУ СУДІ Грузії завершено процес, охопнений грузинськими журналістами як «процес сполітня». На лаві підсудних були керівники і члени воєнної організації «Мехеліоні». Процес розпочався 1 грудня 1997 року.

На першому засіданні під час оголошення обвинувального вироку один із підсудних вигукнув: «Навіщо втрачати стільки часу даремно, ліпше зачитайте, за якими статтями нас не звинувачують — так буде коротше!».

У чомусь він мав рацію. Одне лише читання кримінальних статей (вирок складався із 187 сторінок) тривало десь півгодини. Головні статті: зрада Батьківщини і замах на життя президента Грузії Едуарда Шеварднадзе 1995 року.

Окрім того, суд визнав підозорованих винними в так званій «боржомській

справі», коли було вбито п'ятеро осіб із протистояння зупиняючи у війні за розподіл майна.

Кому саме було зачитано вирок? Керівники «Мехеліоні» Джабі Іоселіані, колишнього зодію «закон», професору Тбіліського театрального інституту, літературі, сценаристу і найкоштовнішому політику. Він був одним із організаторів повалення президента Гамсахурдіа і одним із найбільшких прихильників Е. Шеварднадзе, членом воєнної ради, кавалером Ордена Честі, одним із героїв абхазької війни і, окрім усього іншого, людина, діяльність якої подавала в Грузії таке поняття, як зрадця. Його заступник, також звинувачений, Темур Хачішвілі свого часу був міністром внутрішніх справ Грузії і брав активну участь у громадянській війні. Можна сказати, що ці люди одні з творців новітньої історії Грузії...

Згідно з вирокром Джабі Іоселіані засуджений на 11 років позбавлення волі з утриманням у колонії суворого режиму. Нині йому 73 роки. Темур Хачішвілі засуджений на 15 років ув'язнення в колонії суворого режиму, з яких 8 років проведе у в'язниці. Решта учасників процесу, в тому числі звинувачених в замаху на Шеварднадзе брати Гелашвілі одержали по 14 років ув'язнення суворого режиму. Один з лідерів «Мехеліоні» Гоша Гелашвілі — 15 років, колишній командир загону спецпризначення міністерства державної безпеки Грузії «Альфа» Ніколас Квезелі — 7 років у колонії суворого режиму. Якійсь Ніколас Гелашвілі, котрий мав виступити в ролі казкарда на похорони Хабеїшвілі та підірвати разом з собою президента Грузії, отримав 12 років у колонії суворого режиму. Решта одер-

жали від 7 до 12 років. Мехеліоніка і колишнього співробітника МДБ Грузії Мамуку Ошхерелі було звільнено прямо в залі суду, бо його засуджено на три роки ув'язнення, а ці три роки минули з урахуванням попереднього утримання під вартою.

Окрім цього, судівська колегія Верховного суду Грузії ухвалила рішення про накладення арешту на майно Джабі Іоселіані, Темура Хачішвілі та Георгія Гелашвілі. Однак, на цьому справу про замах на життя президента Грузії у серпні 1995 року не завершилися, бо в розшуку перебуває ще один підозорований в організації цього замаху, колишній керівник міністерства безпеки Грузії, генерал-лейтенант, також колишній, Ігор Гюргадзе, заочно обраний у бюро ЦК Комуністичної партії Грузії, якою керує його батько.

Поляки нам розкажуть нашу історію?

СУМНО, але доводитися констатувати: наша держава не завжди вдало вміє представляти себе на міжнародній арені. Там, де інші знаходять, ми втрачаємо. Цього подібне сталося на II Міжнародному фестивалі фільмів та етнічних телепрограм «Місто», що відбувся недавно у польських містах Краків та Перемишль.

Україна, чиї керівники не оминають нагоди похвалитися, що на нашій території живе близько ста національностей, уже вартує не представляти тут жодного фільму чи програми про іхнє життя. А захід — престижний. Організує його керівництво польського телебачення й управи Краків та Перемишля. Участь у фестивалі означає не тільки престиж і повагу, але й європейські кошти, що виділяються на проєкти, пов'язані з національними меншинами. Тому у списку учасників фестивалю можна було побачити делегації з Сербії, Китаю, Польщі, Хорватії, Литви, Румунії, Ірландії, Болгарії, Австрії, Угорщини, Великої Британії.

Водночас навіть не завважили

за потрібне бути присутніми хоча б на відкритті фестивалю представники консульства України (а от, наприклад, консул США у Польщі не тільки був на заході, а й жваво брав у них участь). Офіційний представник Національної телекомпанії України протягом тижня так і не спромігся жодного разу заявити про себе. А тому смі журналістів українського походження з Польщі, Румунії та Литви, що змушені були захищати честь держави на семінарах, і просто польські українці навіть не знали, чи присутній він взагалі в залі.

Цікаво, що за таких умов про Україну вирішили сказати польські кінематографісти, що представляли як чотири фільми на українську тематику. Серед них, до речі, об'єктивнішою відзначалася стрічка про проблему переселення в місцевості Бірча воля УПА, що загинули 1946 року в боях з польським військом. Зрозуміло, що об'єктивний погляд польських дослідників на нашу історію — це чудово, але де наш власний?

Юрій ДОРОШЕНКО.

Скільки заробляє Фідель Кастро

У ПЕРЕРАХУНКУ на ВКВ... майже 26 доларів на місяць. Про це повідомив журналістам сам кубинський лідер під час дипломатичного прийому з нагоди візиту на острів міністра закордонних справ Іспанії.

«У мене зарплата та сама, що й 40 років тому, навіть менше, бо ми її понизили до 525 песо», — заявив вічний революціонер. «Ми вже й не прохаємо надбавки, адже у нас в партійному і державному керівництві немає навіть профспілки. Але не голодує, одягу вистачає, інколи мені навіть щось дарують», — зауважив кубинський лідер з притаманним йому почуттям гумору.

Вищий керівник Куби визнав, що перебуває практично на повному державному утриманні. «Мені нічого не бракує. Цей одяг для мене шийте», — сказав Кастро про свій знаменитий військовий мундир кольору хакі. «Виділяють бензин, готують їжу, надають мінімальний сервіс». На доказ скромних особистих потреб кубинський лідер продемонстрував журналістам свій годинник марки «Сейко» у пластмасовому корпусі на пластикомі реміні шийною не більш ніж тридцять доларів. «Вони у мене вже багато років, і я ні на що їх не поміняю», — заявив Кастро.

Нещодавно американський журнал «Форбс» виступив із заявою, нібито особиста власність Фіделя Кастро сягає 1,5 млрд. доларів. Сам кубинський лідер кілька тижнів тому назвав це брехняю. «У мене немає ніякої власності», — обурився глава кубинської держави.

Свої гроші — не державні

«Високо» оцінив заслуги наших урядовців Джордж Сорос, котрий перебував цього тижня в Києві. Він заявив, що не довірив би керівництвом жодним із своїх бізнес-фондів нікому з керівних осіб української виконавчої влади. Добре йому: сказав та й поїхав. А нам тільки й залишається, що вшити...

Ну а решта?

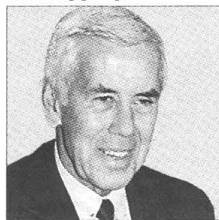
Необережну заяву зробив керівник японського МЗС Садакі Хумата: Токіо, мовляв, не має наміру безцінно вести переговори з Москвою з проблеми Криму і буде добиватися її розв'язання до 2000 року. Навряд чи такі перспективи сподобаються численним претендентам на посаду наступного російського президента — є небезпека втратити з тем для демонстрації патріотизму в майбутньому.

Як Штірліц

Неабияке вміння прорахувати наперел виявив колишній російський віцепрем'єр Борис Немцов. «Я ризикну передбачити, що Міжнародний валютний фонд не зможе врятувати Україну», — заявив він у Києві. Якби це було у фільмі «Сімнадцять миттєвостей весни», годять за кадром об'єзвонку б промови: «Немцов напевне знав, що нічим не ризикую...».

Ознака ліквідації

Іде Річард Лугар — чейкай ліквідації чергових українських озброєнь. Так було з шахтно-пусковими установками, а цього разу американський сенатор візьме участь у знищенні першого важкого стратегічного бомбардувальника. Разом з почуттям радісності від візиту Лугара і колег, виникає побоювання: аби разом із ліквідацією озброєнь «ліквідувалися» й фінансові збитки, які Україна під час цього несе.

Не в курсі

Вочевидь щось не дотілів російський президент, видавши наказ щодо перспектив діяльності Росії в рамках «великої вісімки». Адже у ньому передбачається, окрім іншого, розширення російської допомоги африканським країнам. Хоча, можливо, до Африки росіяни направлятимуть гуманітарні та інші грузи, які надходять із відлику у зв'язку з глибокою економічною кризою.

Село врятує Україну, якщо врятуємо село

(Початок на 1-й стор.).

Воно, може, й варто застрайкувати, бо середня зарплата у галузі — 50% від її середнього рівня в промисловості. Але справжній селянин хіба залишить корів недосними. Можливо, саме тому важко знайти колективне підприємство, де заборгованість у зарплаті була б меншою, ніж за випроку. Від такої наруги якийнебудь землероб Майкл або дояр Петер з капіталістичного Заходу вимерли б, наче мамонти у льодовиковий період. А зорати без трактора — слабо?.. А корову видіти без електроенергії?.. Наші ж аграрники і орють, і доять, а ще сіють без пального, живують без комбайнів і роблять ще безліч звичайних буденних для себе див. При цьому (ну як тобі, Майкле, така перспектива?) жодного зиску не очікують.

Державі біля села живеться непогано: аграрник і бюджет підгодовує справно, і Пенсійний фонд поповнює, і ще з десяток обов'язкових відрахувань сплачує. Чудово почувається посередник — він, зв'язуючи товаровиробників, багатіє-не тужить. Добрим словом згадає агросектор депутат: саме тут мешкає найактивніший електорат. Та й нам не завадить за провітання трударів ланів та ферм келиха підняти: вони усіх годують.

Хоча яке там провітання... Довірливі, сумлінні, свідомі, законослужняні люди. І руки у них золоті. І чорноземи є — теж золоті. Що ще треба? Хіба що світлі державні голови. Щоб офіційні папірці розумні... Розумно керувати... Закрутилося б усе... Воскресло б село... Не билися б там за врожай, наче багатоборці, а просто збирали...

Світлич керівних голів у нас завжди бракувало.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Югосаїдери потрібують уваги...

У грі
Ярослав
Ватаманюк.

Фото Романа ЯЦУРАКА.

Нотатки з приводу

Розмовляючи одного разу з нашим знаним авторитетом Олександром Базилевичем, почує від нього, що, мовляв, лише зорі можуть впливати нині на розвиток футболу. Якщо буде імпульс від керівництва країни, області, міста тощо, то й діло буде. Олег Петрович насамперед навів приклад криворізького «Кривбасу». У місті зірників і металургів влада повернулася обличчям до футболістів. А ще, як ви знаєте, заможні люди, яким доля команди вивалася набагато до рук. І що ми бачимо? Криворізький клуб з року в рік зростає, а в національному чемпіонаті країни є одним з головних претендентів на призове місце.

Щось подібне починають робити і в Івано-Франківську. Хоча «Прикарпаття» і перебуває серед аутсайдерів, але серйозні наміри багатьох людей на Івано-Франківщині стосовно футболу налаштовують на оптимістичний лад численні уболівальників у цьому чудовому краї.

Мені пошастило, бо саме поспів на справжнє свято, яке «Прикарпаття» подарувало своїм шанувальникам, котрі помітно засумували за перемогами улюблених. А тут тоби, була ласка, — переконливий і яскравий виграш у «Дніпро» — 3:0. Усі, хто спостерігав за тим поєдинком, зішлись в одному: організація гри прикарпатського колективу стала значно вища.

— Вони сьогодні знали, як їм грати, визначили свої дії на кілька кроків вперед, — зазначив заслужений тренер України Євген Лемешко, який був інспектором цієї зустрічі.

А перед грою вшанували незмінного капітана «Прикарпаття» Ярослава Ватаманюка, який зіграв за річний клуб 500 (!) матчів. Було море квітів, багато подарунків, а головний з них — новенький автомобіль «Деву» ключі від якого прикарпатському Беккенбауеру вручив заступник голови обласної ради народних депутатів Ярослав Абрачук.

Він сказав тоді: — Чим можемо, тим і допомагаємо футбольному колективі. Про нього не забуваємо й тоді, коли складалося обласний бюджет на поточний рік. А пан Ватаманюк — то наша візитна картка і гордість...

На розвиток цієї теми розповів про цікаві підрахунки, які зробив директор стадіону «Рух»

Президент ФК «Прикарпаття» Анатолій Ревуцький

Іван Слюсар. З'ясується, якщо ти 500 матчів перевести на години й дні, то вийде цілий місяць. Отож Ватаманюк 31 день зі свого 35-річного життя те й робив, що грав у футбол. Це офіційні посидні. А товариські, а тренувальні...

— Я дуже шасливий, — поділився іменинник. — Від такої шани й широти схвилюваний, мов юнак. Дуже вдячний нашим друзям-уболівальникам, які не залишають нас у ці складні часи. Звісно, я не втримався і запитав ювіляра:

— Якби зіграні вами матчі вважалися найбільше?

— Товаришній поєдинок із збірною США на її полі, який мені пошастило провести в складі національної команди Украї-

ни. Знаєте, хоч раз зіграти за збірну країни — то мрія кожного футболіста. А для галичанина й поговіт.

— Кажуть, що за вас уболівальники представили жіночої статі...

— Насамперед це моя дружина Люба, з якою ми познайомилися, ще коли навчалися в школі, і наші дві доньки Уляна та Галя.

— Ярослав, ваша велика жальба грати і хороші кохання дають змогу сподіватися на те, що не збиратесь фінішувати?

— Так. Поки маю сили, допомогати «Прикарпаттю», залюбки ділитися досвідом із молоді. Знаєте, хочеться грати не менше, ніж у юні роки.

Отже, подія на стадіоні «Рух» відбулася значна. Тому відомий тележурналіст, кореспондент популярної передачі «Футбол від УТТ» Сергій Бондаренко запропонував відзначити 500 матчів Ватаманюка спеціальною меморіальною дошкою на споруді. Що ж, пропозиція цілком слушна. І керівники клубу та стадіону, подякувавши за цікаву пропозицію, пообіцяли вже найближчим часом вирішити це питання позитивно.

Футбольна команда «Прикарпаття» існувала під різними назвами ще з пововених років. Однак її новітня історія почалася в листопаді 1989 року, коли сльозом за «Дніпром» і київським «Динамо» прикарпатці треті за ділом в Україні організували професіональний клуб. І незмінним його президентом з тих часів в енергійній, авторитетній, високоскласній фіхвець Анатолієві Ревуцький. До речі, пан Анатолій є ще й першим віцепрезидентом ПФЛ.

— Анатолію Михайловичу, — запитує у Ревуцького, — непомітно новий наставник «Прикарпаття», заслужений тренер країни Анатолій Завєв, лауреат інтер'єру, пообіцяв, що зробить з цього безздатний колектив. Зрозуміло, що за кілька тижнів справжню «революцію» не підготує. Однак чи вдалося Анатолієві Михайловичу визначитися, з ким із гравців він має намір продовжувати працювати?

— Завєв — чудовий педагог, справедливий і намагається не образити нікого. Хоча він водо-

час дуже вимогливий. Це гравці вже відчули. І добре усвідомлюють, що лише той, хто відповідає рівневи вищій лізі, залишиться в колективі. Звісно, що під час перерви між колами чемпіонату постарасмося якомога якісніше докомплектуватися.

— Скажіть відверто, чи вірите в те, що «Прикарпаття» збереже місце в головному футбольному дивізіоні України?

— Якби не вірив, то не працював би на цьому місці. Ми вже не раз переживали кризи смуги в нашій історії. А потім неодмінно наставляли світлі. Головне, щоб вони тривали якомога довше. Сподіватися на це дає змогу те, що про команду постійно піклуються місцева влада на чолі з головою облдержадміністрації Михайлом Вишиванюком. Дуже вдячний за турботу й мєрови міста Зіновію Шкутків. І на цьому рівні, що дуже важливо, маємо солідну підтримку.

Зрозуміло, не обходимося без ділових партнерів і спонсорів. Отож незабаром мають відбутися збори акціонерів, серед яких найвідоміші підприємства і фірми, й утворимо акціонерне товариство «ФК «Прикарпаття». Сподіваємося, що відтак розпочнуться новий, якісний відрізок в історії клубу...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Івано-Франківськ—Київ.

Чудова вісімка...

Футбол. Відбулися матчі відповілі 1/8 фіналу розіграшу Кубка країни.

«Динамо» — СК «Одеса». 4:0 (перший матч — 4:2). 500. Шевченко, 44, 59, Ребров, 62, Косовський, 90. На 7-й хв. одесит Спінчін не реалізував пенальті. «Прикарпаття» — «Шахтар» Д. 8:7. Ларін, 28, Ковальчук, 32 — Зубов, 33, 64, Воробей, 60. «Металіст» — «Металург» Д. 3:2 (1:0). 5 000. Карабута, 16, Тофан, 23, Гольбін, 65 — Булгаков, 40, Подлако, 85. «Дніпро» — «Зірка». 0:1 (0:0). 1 000. Федоров, 61. «Таврія» — «Нива» Тр. 2:0 (2:0). 4 500. Опарні, 53, Митрофанов, 63. «Кривбас» — СК «Миколаїв». 3:0 (2:1). 5 000. Римшин, 32, 86, Симаків, 38. «Металург» М. — «Карпати». 3:2 (0:2). 3 000. Пантало, 35, Пущков, 43, Браїна, 73 — Паліянін, 39, Гейко, 75. «Ворскла» — ПСКА. 1:0 (0:0). 5 000. Костюк, 17.

Отже, в матчах 1/4 фіналу зустрілися: 16 і 20 листопада — «Металіст» — «Динамо»; 17 і 21 листопада — «Зірка» — «Таврія», «Шахтар» — «Кривбас», «Карпати» — «Ворскла».

Важкі бої в інтерактивному лабіринті

Той, хто давно не був на стадіоні «Старт» у Києві, може побачити багато цікавих змін. У адміністративному будинку тепер розмістився центр спортивного дозвілля і розваг (СДЦ «Старт»). Усі ці зміни відбуваються під патронатом фірми «Q-ZAR» («К'ю-зар»), яка є лідером цієї справи у світі. Таких центрів налічується понад 20 у 27 країнах. Передведуть США (50), Великобританія (107), Іспанія, Японія (по — 7), Італія (14), Австралія, Бельгія, Франція, Росія (по — 2); Ірландія (4), Мексика (5), Канада (3). І ось такий осередок з'явився і в столиці України.

У київському центрі просторо і захищено. У великому залі вабляють до себе спортивні атракції зі звуковим супроводженням (хокеї, футбол), установлено атракції із баскетбольними штами, більярди стоїть, відеоатракції нового покоління.

Але головне, що так вабить сюди і дорослих, і дітей, — суператракції «Q-ZAR». «Лазерний бій в інтерактивному лабіринті». Приміщення оповите димом. Змагаються дві команди по 10 чоловік. Мета гри — максимальне враження суперника і його бази. А для цього є зброя (типу автомата), яка стріляє лазерними променями, а на спеціальних жолитах гравців є зони, в які і треба поцілити. Наarahовують команди та індивідуальні очки.

До речі, у травні наступного року в Москві відбудеться чемпіонат Європи «Q-ZAR», а вересні, у місті Туссон (США), — чемпіонат світу. На ці захопливі турніри матимуть змогу вирушити й кияни.

— Попри складну фінансово-економічну ситуацію, Київський завод автоматики ім. Петровського віднайшов можливість разом з компанією «Топ Інтертеймент» організувати такий осередок дозвілля на стадіоні «Старт» — каже генеральний директор центру Микола Гребенкін. Адже основна мета СДЦ «Старт» — залучення молоді до організованого спільного відпочинку й дозвілля

В. Б.

«Наука» об'єднує любителів

Ідея організації цього захоплюючого і цікавого турніру, серед учасників якого були банкіри, підприємці, журналісти, політики (в Хмельницькому вміщували і віце-прем'єра України Сергія Тигицького), належить віце-президентові міжнародного тенісного клубу «Наука» Людмилі П'ятишній. На його кортах і відбувалося це дійство. Головне, що учасники й гості чудово відпочили, набралися насичення.

— Усі без винятку поєдинки відбувалися в гострій і безкомпромісній боротьбі, — розповідає директор МТК «Наука», відомий бізнесмен і журналіст Михайло Мосенжанин. — Ви подивилися б, із яким запитом грали головні редактори: газети «День» Лариса Івшиня і журналу «Лідер» — пліус» Лада Андрєєва...

Повірте, все було саме так. Нам вдалося побачити фінальний матч у найпрестижнішій категорії — «Мастерс», у якому зустрілися генеральний директор Київського регіонального відділення «Приватбанку» Володимир Заворотний і аспірант Андрій Мігиченко. Щастя цього разу вміщувалося Андрія, якого палко підтримували мати Тетяна і батько Олександр. До речі, батьки приїхали на комплекс клубу «Наука» не лише поблизьвати за своє чало. Вони й самі — вправні тенісисти. А ще — представляли фірму «Ексо-софт», котра забезпечила учасників кришталеву чистою волею.

Усім сподобалися м'ячі «Тритон» (нова модель «Майкро Х»). Їх люб'язно надала фірма «Кіне-Тік». Як і численні подарунки для переможців і призерів. Зокрема, для учасників було організовано безплатно роботу сервіс-центру на електронному обладнанні «Баболент». Така шестирів зрозуміла. Адає генеральний директор «Кіне-Тік» Сергій Коноваленко — великий друг тенісу. Він є організатором великого дитячого турніру, який входить до календаря Європейської тенісної асоціації і ось уже три роки поспіль відбувається у травнево-мю Києві.

Спонсорську допомогу організаторам надали також «Медіум» СІ «Маріч» (міжнародна компанія) Євгена Колтанова лізнався, що на корти того дня виїхали 55 чоловік. Усі вони радо зустріли повідомлення про створення Асоціації любительського тенісу України, яку очолив Володимир Заворотний. Відтепер вона бере до своїх рук організацію і проведення всіх аматорських змагань у країні, ведення рейтингів.

На завершення наведемо імена переможців і призерів в інших категоріях. «Челендж» — Володимир Пустотин, Микола Бугай, Олексій Болдєєв. Жіночі пари: Наталя Ільїнська/Ірина Пашенко, Світлана Коваль/Наталя Махукина, Ірина Жилєнкова/Ірина Піголенко.

Іван ОЗЕРЧУК.

Полонинські обереги

Побачене в дорозі

Перебуваючи в селі Долішній Шеніт Вишнєвського району Чернівецької області (це в Буковинських Карпатах), я побачив, що на людських сінокосах поєднано стрижальні, опудала — одне страшніше за друге. Навіщо, щоб мала, ці страховиски в гірській глибині? Пішениця, овес, ячміння тут не ростуть, горобиці або гав відганяли нема потреби.

Але старожилі пояснили мені: — Ставимо опудала, щоб відлякувати ними диких свиней. Не робили б цього — не мали б сіниа худоби на зиму. Вепричі виводки полюбували уночі влаштувати на людських полонинах свої орті. Після таких свинячих гульбищ сінокоши стають схожими на танкодорми, де виправлялися у майстерності важкі панцирники. Вепри перевертають трав'яний покрив у пошуках корінців. Після них отава більше не виростає. А опудал вони бояться, як вогню.

...Малий гуцул Андрійко Капуста — фахівець своєї справи. Його опудала — найкolorитніші на весь Долішній Шеніт. Підручним матеріалом для них служать старі хатні речі — зотлілі сардаки, кожані, фуфайки, дідівські кучми та капелюхи, драгвинні тапки або відра. А решта — справа дитячої уяви та фантазії.

Полонину його батьківські кабіни обходять десятою дорогою. І хочеться порозкошувати тут на повне рило, та опудала не пускають. Страшнуvато. Особливо вночі.

Василь БАБУХ.

Фото автора.

«Цікаво знати, що там сьогодні обговорюють...»

Вона щоденно увечері телефонує мені добродушним і з неминувим бадьорістю в голосі розпитує про мої сімейні новини, а закінчує недовго, але насичену інформацією розмовою про все на світі завжди побажаннями здоров'я і віддалого застряганняного дня.

буває, я «навантажую» її своїми «нервовими» проблемами і отримую натхнені порадочні й так необхідні мені ділові поради, наче це її, а не мої справи.

— А як вище самопочуття, тьотко Марусю... запитую, — бо, погодьтесь, у 92 з половиною це має неабияке значення.

Та наперед знаю, що відповість. — Усе гаразд, дякую, аби ви всі були здорові...

Втім, я знаю, що за тим «усе гаразд».

Хоч не перебиваю її ні про її очі, ні про ноги. Бо тьотка Маруся цього не полюбує — обтяжувати близьких.

А яка ж гарна була замолоту! Справжній українська красуня... Часто згадує вчашання моїх бабуні й дідуся. Була тоді старшою дружиною. Чудово пам'ятає своє рідне Глобине, що на Полтавщині. І усіх сусідів досі не забула, і в кого яка хата й на якій вулиці. Наче вчора то було...

Знала лиха на довгому віку, та про страшний голод, війну, повсюдні роки згадувати не любить. Рідні розповідали мені, що сім'ї Марії Григорівни Браги зазвичай ділилися останнім шматком хліба із зовсім не знайомими людьми. Під час війни багатьох врятувала від голоду її хлібосольна, надзвичайної доброти мати...

Син тьоті Марії мешкає із сім'єю у Москві. У нього свої турботи. Онук, правнучки. Приїздить до неї лише на день народження. Частіше не виходить, бо пенсія ж невелика.

— А в Віті така телефоную, він розмову оплачує. Дізнаюсь, як вони там — і на душі легше стає. Аби ли-

шень ні було добре, щоб не хворіли... Спасибі Валя, квартирантка моя, розраджує. Всі новини мені розкаже: і про роботу, і про друзів. А вже Ларисі, племінниці, треба дякувати за турботу — кожен день навідується — і продукти принесе, і страви смачні зготує. Та я на неї серджуся (по-доброму) — навіщо це! Сама кому себе обходити. Он у неї скільки роботи: і влома, й на дачі... А з Валі я гроші за кімнату беру, коли як дасть, алге сама знаєш, яка тепер зарплата... Ото їсті приготую, прибору в кімнатах, квіти додому і вмикаю радіо — сесія ж Верховної Ради о десятій починається. Завжди слухаю все, жодного засідання не пропускаю. Цікаво знати, що там обговорюють, які заходи приймають. Я вірю, від того має бути краще людям. Чи не так?

— Звичайно, так, дорога моя тьотко Марусю, — кажу їй — і всі проблемами раптом відступають перед величчю її душі.

Любов СТАНАЧІЧ.

Казка про податки

Один цар любив подорожувати саїтом, а його намісники — сатрапи — керували провінціями. Після тривалої відсутності монарх заохотив побувати в своїх провінціях і подивитися, як живе його народ: благополучно чи злиденно, мирно чи ворожучи... Розумних і добрих сатрапів він задував нагородити, а негідників — покарати.

Як замислив цар, так і зробив. Негайно, переодягнувшись у просте вбрання, сів у звичайну карету та й поїхав таємно по своїх володіннях. Іде-іде великим шляхом і бачить: засіває селянин своє поле. Зупинився і привітався ввічливо з хліборобом:

— Бог у поміч, господарю!

— Дякую, добрий чоловіче, — одповів веселий мужик.

— Який прибуток маєш з цього поля? — поцікавився незнайомцем.

— Як вам сказати... Коли гарний урожай — карбованців сто буде.

— А гроші куди діваєш?

Селянин бадьоро відповів:

— Двадцять карбованців — податок плачу, двадцять — борг плачу, двадцять — позичаю, двадцять — сам з дружиною витрачаю і двадцять — за вікно кидаю...

— А роздумач-но мені, друже: кому борг платиш, кому позичаєш і навіщо за вікно кидаєш?

Селянин пояснив:

— Борг плачу — батька утримую, позичаю — сина годую, за вікно кидаю — дочці допомагаю.

Залюбовлений цар подумав: «Цією провінцією керує гарний сатрап».

Цар попросився за селянином і вирушив до іншої провінції, де ставалися неприємні зустрічі та пригоди: государ побачив убогого старого дідуся, ледь видивився від розбиїжності і зустріч юну повню... Приголомшений монарх перевів погляд і поспішив далі. Невдовзі бачить: інший селянин засіває своє поле. Зупинився і привітався ввічливо з хліборобом:

— Бог у поміч, господарю!

— Дякую, добрий чоловіче, — сумно відповів сівач.

— Який зиск маєш з цього поля? — поцікавився незнайомцем.

— Та за доброго врожаю карбованців сто буде.

— А гроші куди діваєш?

Стомлений землероб простогнав:

— Вісімдесят карбованців — податок плачу, а на двадцять — удох з дружиною живу.

— А чи є в тебе діти? — запитав цар.

— Є, добрий чоловіче, — тяжко зігнув мужик, — старий батько, син і дочка — неповнолітні.

— А чим вони живуть?

— Батько — жерцатвом, син — розбеем, а дочка — розпуюто, — гірко відповів нещасний сівач.

— Чому так? — запитав монарх.

— Податковий прес душить нещадно... Ось-ось розчавить! — пояснив тугар.

— А якщо ваш сатрап іще збільшить податок, що будеш робити? — поцікавився подорожнич.

— Поки не старі — приєднаємось до дітей: я — до сина, а дружина — до дочки...

Анатолій ЗАКРЕВСЬКИЙ, журналіст.

Стуєніло. Величезна хмара залянула небо і залякала холодиними краплями. Асфальт потемнів, а з димного майданчика вусібіч кинулися діти, кожен до свого будинку. Під «грибок» залишилися тільки величезна зсумудлена постать мовчазного чоловіка. Доц припустив дужче, і сюди, в січне сухе місце в суцільному водоспаді, запізнило забігла жінка в легенькому платті. Боязко глянула на чоловіка.

— Не біється, — не повертаючи голови, обізвался він. А помовчавши з хвилину, раптом заговорив.

У мене немає майбутнього, але в минулому в мене було гарне життя. Він не поспішає, бо лощ, мені ж просто нікуди йти. У мене було все — кохана дружина, діти, квартира, дача. Жили щасливо, щороку на морі відпочивали...

Неждана зустріч під дощем

Ніби прислухаючись до рівного шелесту дощу, зробив паузу. З будинків долинали гомін чужого життя: плакала дитина, у когось настало гучно працював телевизор, брязкотили касетними госпосілами.

— Моя красуня-дочка закінчила медичний інститут, одержала направлення на роботу за кордоном. Ми раділи за неї. А коли надійшов лист від неї, зрозуміли, де вона, і втратили спокій. Звільти багато наших хлопців не повернулося. «Духи» нікого не милували, а надто дідач. Одне слово, привезли дочку у цинковий домовин, під вартою, з почестями, як солдата, поховали, так і не дозволивши відкрити, щоб востаннє подивитися на неї.

Горював я несканжано. І сам незчувся, як чарка стала моїм найпершим порадником і вірним другом. Втрапив роботу, порадник, сина. Через п'янтю став «божже», про мене забули. Та мені й на думку не спадло повернутися в місто, де був щасливим. Соромно! А в столиці мені спокійно. Тут багато таких, як я. Другий десяток років не нагадує дружини про себе — хто її янин? Минулого не повернути... — сумно закінчив свою розповідь чоловік.

Дощ давно вихід, на небі засяяла перша зірка, чоловік і не сподівався, що його випадково співрозмовника ще тут, розмовляв, ніби сам із собою. Його голос повернув до дійсності. Заринувся, почуваючи його.

— Як звали вашу дочку? — хрипко спитала незнайома.

— Настя, — відповів. — Анастасією звали мою покійну матусю, так ми з дружиною назвали нашу дочечку.

— Ваша дочка не загинула, вона жива, — раптом сказала жінка.

Чоловік повернувся до незнайомки і зачарував.

Того дня ніщо не відчувалося. Душа моя давно не з'являлася поблизу, до меланхолических солдатів зверталися тільки з ангіною. Було свято — Міжнародний жіночий день. Командування привітало дідач, хлопці десь роздобули шампанське, святом якраз і скористалися «духи». Наліт був раптовим і несподіваним. Майже всі загинули. Настю вибуховою хвилею відкинуло далеко від будинку. Закричавши і несприятливо, її підібрали лише через кілька днів. Довго лікували, довго не поверталися до неї мова і слух...

— Тату! — раптом скрикнула жінка. — Це я, твоя Настя!.. Коли я повернулася додому, мама сказала, що ти пропав безвісти. Я тебе довго шукала, та втратила вже й надію.

— Настя... — прошепотів чоловік. — Настусю, дочонку, не вжче це правда?

Озираючись на освітлені вікна, з недовірою подивився на співрозмовницю.

— Це я, тату, я. Давно тут живу, виїшла заміж, двоє діток ростуть. Ой, як зрадіє твій онук! Ходимо, ходимо додому. Школа, мама не дожила... — Вона взяла його за руку і повила в густу темряву зеленої вулиці.

Стигли їхні зблуджені голоси. З-за хмар зниклово визирав повний місяць, намагалося посвітлити ім під ноги. А вони нікого і нічого не помічали, прямиючи по теплих калюжах до освітленого будинку...

Марія ДАVIDЕНКО.

Затримані підозрювані в убивстві Вадима Гетьмана?

У Черкаській області затримано злочинну групу, яка підозрюється в причетності до низки вбивств, у тому числі голови Української міжбанківської валютної біржі Вадима Гетьмана. Про це повідомили на прес-конференції в МВС України заступник міністра внутрішніх справ Володимир Мельник.

«Поки що ми не можемо однозначно стверджувати, що члени угруповання мають пряме відношення до вбивства Гетьмана, — уточнив Володимир Мельник. — Однак не можна не зв'язати на той факт, що банда активіно діяла на території Тальнівського району, де Вадим Гетьман балотувався в народні депутати. Поки що затримано чотирьох чоловік, у них вилучено зброю», — повідомляв ДІНАУ.

17.30 Пані. Стиль життя
18.00 «Полісем з іншого часу»
Гостросюжетні телесеріал
19.00 Вісті тижня. Інформаційно-аналітична програма (ТІА «Вікна»)
20.00 Фабрика снів
20.30 «3 x 4». Найкумедніше домашнє відео
21.00 «Шелені-3». Художній фільм
23.00 «Литаври під Покрову». Гала-концерт, ч.2
«Повітряний вовк». Пригодницький телесеріал
01.00 Програма передач на завтра

Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України повідомляє, що термін висування та подання кандидатур до складу правління Регіонального Екологічного Центру (РЕЦ-Київ) продовжений до 15 грудня 1998 року.

РЕЦ-Київ є неурядовою, неприбутковою, неполітичною організацією міжнародного типу. Метою діяльності РЕЦ-Київ є допомога у розв'язанні екологічних проблем в Україні та сусідніх країнах шляхом сприяння співробітництву на національному та міжнародному рівні між урядовими структурами, неурядовими громадськими організаціями, діловими колами, місцевими громадами та іншими учасниками екологічного руху.

Правління буде відповідальним за визначення напрямів діяльності РЕЦ-Київ і здійснюватиме цю діяльність за порадами, що надаватиме Форум РЕЦ-Київ. Правління складатиметься з 11 осіб, включаючи двох представників від українського уряду та двох представників від міжнародних донорів. Шестеро членів правління представлятимуть:

- неурядові громадські екологічні організації;
- науку та освіту;
- ділові кола;
- місцеву владу;
- їх буде відібрано засновниками РЕЦу, а саме урядами України, США та Європейського союзу.

Члени правління управлінимуть діяльність РЕЦ-Київ та забезпечуватимуть для РЕЦ-Київ повноваження громадської організації відповідно до українського законодавства.

Кандидати до правління повинні:

- бути добре відомими та авторитетними в українському екологічному та природоохоронному русі особами, які своєю попередньою діяльністю продемонстрували чесність та згоду гарну репутацію;
- мати досвід керівної роботи з впровадження екологічних проектів у державних або громадських організаціях;
- мати досвід співпраці з міжнародними організаціями;
- мати досвід залучення коштів (фанд-рейзинг) або фінансового управління;
- добре знати екологічні проблеми та екологічну політику в Україні та у регіоні;
- вільно володіти українською мовою;
- мати здібності до ведення переговорного процесу.

Всі зацікавлені сторони запрошуємо надіслати заявки з кандидатурами факсом або електронною поштою за адресою: Київ-30, вул. Богдана Хмельницького, 78а, к.12; тел./факс (044) 224-1113; Павличенко П. Г., виконавчого директора РЕЦ-Київ; E-mail: pavlich@nrec.freenet.kiev.ua

До заявки слід додати коротке пояснення, чому, на думку, сторони, яка висуває кандидата, саме цей кандидат стане достойним членом правління. Бажаємо додати коротку біографію кандидата. Повинно бути зрозумілим, хто/яка організація висуває кандидата.

ООО «Мехатронік» повідомляє о самоликвідації. Претензії пред'являти в місячний срок по адресу: 310103, Харьков, ул.23 Августа, 51а, кв.79. Тел.: 640-639.

Підсолюдимо всю Україну!

НОВУ КРАСИВУ коробку «Чернігівської барани» з набором колекційних цукерок кондитерська фабрика «Стріла» виготовила до свого 65-річчя. Можна побачити на ній Вал, Спаський собор, театр, гармати — те, що є святом і пам'яттю для всіх жителів міста. Працівники підприємства по праву можуть пишатися своїм вагомым внеском у славу Чернігова, ніхто не історію Приднісся. Наш співрозмовник — генеральний директор ВАТ Чернігівська кондитерська фабрика «Стріла» Тетяна Попело.

— Тетяно Андрієвню, цей рік, здається, для вас не тільки ювілейний, а й переломний...

— Справді. Приріст продукції з початку року становить 186 відсотків. Ми не простоємо, як раніше, а виготовляємо делати більше й більше кондитерських виробів.

— Що сталося?

— Донедавня ми програвали не так за якістю, як за зовнішнім виглядом продукції. Тепер ця проблема позаду. Всі цукерки, печиво подаються покупцям у привабливій, різнобарвній упаковці. Плюс кардинально оновили асортимент. У цьому році з'явилися наші нові розробки — цукерки «Водограй», «Ланжерон», «Зустріч», «Желейна», «Шитрон», карамелі «Прилуцка», «Іній», «Рум'яні щічки», «Полуниця», «Цитрусова ласунка», печиво «Українська суміш», «Наша марка», «До чаю», вафлі «Антошка», «Сунічка». Краше стала працювати служба маркетингу. Майже половина продукції йде на експорт у Росію. Добре наші кондитерські виробники реалізують у Вінниці, Сумах, Полтаві, Житомирі, Києві та інших містах.

— Реаліти упевнюють, що ви серйозно вирішили потіснити на ринку України зарубіжні «Снікери»...

— Наші батончики «Любеч», «Ріпка», як на мене, переважають зарубіжні аналоги своєю поживністю, бо виготовляємо їх з натуральних продуктів, без штучних замінників і консервантів. Вони, до того ж, і дешевші.

— Якими новинками порадуєте споживачів у передсвятковий час?

— Ми сподіваємося, що нові цукерки-батончики «Чернігівська крука», «Чернігівка», «Весняна десничка» сподобаються всім ласунам України. Розробляємо також нові види печива, вафель. Галаємо, що вже напередодні Нового року споживач оцінить наші зусилля.

— Бажаємо вам і всім колегам фабрики «Стріла» творчого натхнення, вдалого пошуку!

— Дякуємо.

Інтерв'ю провів
Сергій ПАВЛЕНКО.
м. Чернігів.
Фото автора.

До уваги акціонерів ВАТ «Дрогобицький завод побутової хімії»
Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів відбулися 29 грудня 1998 року о 10.00 за адресою: Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Гайдальська, 28.
Рестрація учасників за місцем проведення зборів — з 8.30.
Для участі в загальних зборах мати документ, що посвідчує особу, довіренця на право голосування уповноваженої особи.

Порядок денний:
1. Про результати фінансово-господарської діяльності в 1997 році та за 9 місяців 1998 року.
2. Звіт директорів дочірніх підприємств.
3. Прийняття та затвердження статуту товариства в новій редакції.
4. Реорганізація дочірніх підприємств товариства.
5. Вибори органів управління товариства.
6. Затвердження внутрішніх нормативних документів.
Довідки за телефонами: (03244) 3-97-04, 3-84-19.

28 грудня о 14 години за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Курсантська, 30 відбудеться загальні збори акціонерів ЗАТ «Іста-Центр».

Порядок денний:
1. Звіт правління.
2. Визначення основних напрямів щодо подальшої діяльності товариства.
3. Реорганізація товариства.
4. Різне.

Дешевше?.. Тільки даром!
ШИНИ
на любую технику.
Склад в Днепропетровске (самовывоз). Возможен бартер на продукты питания, сельхозпродукты, товары технического назначения.
Тел.: (0562) 44-00-44, 44-40-25.
Факс: (0562) 45-11-73, 70-22-06.

ДОНЕЦЬКИЙ АКЦІОНЕРНО-КОМЕРЦІЙНИЙ МІСЬКИЙ БАНК
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 30 грудня 1998 року о 14-й годині за адресою: м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 20.

Порядок денний:
2. Внесення змін і доповнень до статуту і установчого договору банку.
Збільшення статутного фонду проводиться згідно з вимогами постанови правління НБУ № 412 від 02.10.98 р.
Спосіб — додатковий випуск простих іменних акцій номінальною вартістю 1 грн. кожна, кількістю 22.800.000 штук на загальну суму 22.800.000 гривень.
Мінімальний розмір збільшення статутного фонду 22.800.000 гривень.
Права акціонерів за умови додаткового випуску акцій не змінюються. Можливі збитки, пов'язані із збільшенням статутного фонду, відшкодовуються за рахунок резервного фонду.
Пункт 2.2 Статуту згідно з ст.24 Закону «Про банки і банківську діяльність» викласти в такій редакції:
«Статутний фонд банку визначений в сумі 35.960.000 (тридцять п'ять мільйонів дев'ятсот шістдесят тисяч) гривень і формується за рахунок власних коштів акціонерів банку в грошовій формі загальною кількістю 35.960.000 (тридцять п'ять мільйонів дев'ятсот шістдесят тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна згідно з додатком № 1».
Термін передатити з 31 грудня 1998 р. по 10 січня 1999 р.

Арбитражний суд Херсонської області (325000, г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело о банкротстве № 6/240-Б частной фирмы «Дорей», юридический адрес: 325002, г. Херсон, ул. Карбышева, д. 6, кв. 125, р/счет 2600301293 в ХФ КБ «Захидинкомбанк», МФО 352327, код ОКПО 94119444. Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Модельне робоче взуття? Будь ласка!

НА ЯРМАРКУ «Сверський коп-тракти-98» присмо дзигува-ся, побачиши чоботи, черевичи, туфлі ЗАТ «Семенівська взуттєва фабрика» і неприховану цікавість відвідувачів до виснаженої продукції.
Робоче взуття справді вразило і помірно ціною, і моделлю. Видно було, що в Семенівці турботливо дбають про те, щоб людина праці не відчувала дискомфорту на робочому місці. Нові розробки семенівських виробників додають робочому взуттю елегантності, привабливості. Мої враження істотно доповнила голова правління ЗАТ «Семенівська взуттєва фабрика» Світлана Мотора:

— Семенівські взуттєвці славилися ще в давнину. У радянські часи наша продукція стала популярною в багатьох регіонах СРСР. Традиції, на щастя, не перервалися. Ми серйозно працюємо над тим, щоб у нових, ринкових, умовах наше взуття було конкурентоспроможним, мало підвищені ціни.

Погляньте, які зручні черевичи ми шиемо для ЗМОНу. Нога в такому взутті не париться, не мерзне, швидко не втомлюється. Підлогу не лише підкльо-се, але й для більшої міцності підбито цвяхами.

— А для кого ці черевичи з металевими носками?

— Це взуття для металургів. А ще ми виконуємо замовлення на спецвзуття для нафтовиків, машинобудівників, будівельників, працівників цементних заводів, м'ясо-молочних виробників тощо. Протягом року виготовляємо 20—30 моделей взуття.

Чоботи ще в пошани?

— Аякже. Ми — надійні постачальники їх військовим. А взимом, наприклад, село. Як без чобіт поратися коло худоби, механізаторів в полі? Чоботи теж мають шкіряну основу і кирзові халляви.

— Кирзові — це для економі? Чернігівська область.

— Шкілку правильно. Чоботи коштують здебільшого 29-32 гривні. До речі, ціна черевичів, бог теж не перевищує 30—35 гривень. Хоча ми можемо на вимогу замовника шивати теплі підклад-ки тощо. Слід зазначити, що наше робоче взуття набагато довговічніше від звичайного. Воно витримує негодую, спеку, встилку хімію. Тому й має попит. А масивні робочі черевичи сільські люди залюбки беруть для щоденного використання.

— Отже, колектив фабрики сьогодні не без роботи?

— Проблеми, звичайно, є. Нині на фабриці трудиться 220 працівників. Я хотіла б зазначити, що це професіона-ли своєї справи. Надійне робоче взут-тя може пошити лише спеціаліст! Нез-важаючи на економічні труднощі, наш колектив працює. Ми успішно осво-ємо випуск нових видів продукції. Так, зокрема, стали шити дешеві та-почки, виготовляти шкіряні сапоги без-пеки для електриків тощо. Ті, хто ба-жає мати з нами справу, можуть за-те-лефонувати у Семенівку (2-19-55, 2-11-22).

Розмовляв
Сергій ПАВЛЕНКО.

Астрологічний прогноз на 16 – 22 листопада

ОВЕН. Урезулюєте щось важливе для безпеки і душевного спокою. Проте не ризикуйте у поведінку і віаторок. Матимете змогу непогано заробити класною працею. З'являться активні друзі, здатні надати істотну допомогу в правдавистуванні або у вирішенні фінансових питань. Усі заплановані зусилля окупляться.

ТЕЛЕЦЬ. З'явиться особа, яка зможе «включити» ваш азарт і бізнесові якості. Нарешті, братимете активну участь у справах. Визрасте, якщо візьметеся за роботу спільно з компаньйоном.

БЛИЗНЯТА. Як підлеглий можете розраховувати на рівноправний розподіл праці або на самостійну діяльність. Як начальник матимете «зелену вулицю», для підлеглих будете хорошим командиром. Ваші дії у середю досягнуть мети. Для вас чоловік — той, який надає стимула, а жінка — та, яка приносить відпочинок.

РАК. Одержите подарунок від незнайомки і добре знайомого чоловіка. Цього тижня ви нічого не отримаете, ризикуючи у складних справах. Пишатимете своїми дітьми.

ЛЕВ. Дістанете чудовий результат у розв'язанні сімейного і житлового питань. Стосунки у домі налагодяться. Ви займатимете справами до душі. Середя, четвер і п'ятниця — чудові дні для сімейних покупок.

ДІВА. Настав час для самостійних кроків. Активно використовуйте своє оточення і навички. Нині легко вийти із підпорядкованого становища і стати незалежним. Без вагань, включитиметеся до запропонованої справи і вирішите у далеку подорож. Можете стати начальником самому собі і децю для інших.

ТЕРЕЗИ. Фізична праця або активність допоможуть зняти емоційну напругу і зберегти хорошу форму. Слугуватимете взірцем і стимулом для інших. Буквально класними руками зможете зробити хліб напущий. У середю почнете справу, яка невдовзі призведе до гарного джерела доходу.

СКОРПІОН. Розвизте чималу діяльність. Будете «на коні» і попереду всіх. Матимете змогу обійти усіх конкурентів. Із зиском можете використовувати псевдонім або ім'я своєї форми. Легко втягнетеся у з'ясування стосунків і у підсумку здобудете перемогу.

СТРІЛЕЦЬ. Нинішній час потребує прийняття рішень. Незважаючи на те, що фактично залишитеся на другому плані, все одно будете сповнені ділової активності. Ваше початок і найбільше оточення для вас базлять на рани. Особистими справами займатимете з другої половини четверга.

КОЗЕРІГ. Ви — у чудовій фізичній формі. Дієте дуже продуктивно. Справами, розпочати мого тижня, будете свою далеку перспективу. Працелюбність буде згодом інтуїтивно і випадково. Але у поведінку ви надто самовпевнені і ризикуєте зробити велику помилку.

ВОДОЛІЙ. У вас з'явиться смак до життя і бажання зробити що-небудь для себе. Дуже корисний тижень для такої миролюбної людини, як ви. Життя змусить вас поборотися і відстояти свою позицію. При цьому ви здатні витримати конкуренцію і подолати чужі слабкості. Одночасно підніметеся однією сходинкою вище за інших.

РИБИ. Є шанс закласти підґрунтя для великої справи, заручитися підтримкою родичів, знайти активного і пробного компаньйона і у відкритому змаганні перемогти опонента. Вам буде легко вести до свого життя ранище незнайомі і чужі елементи та речі.

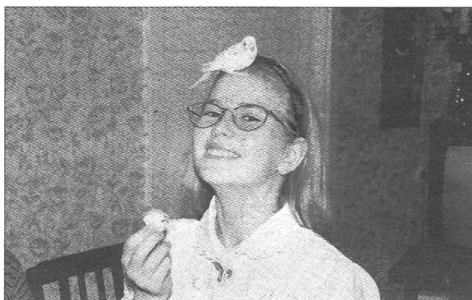
Фото из конверта

Мене звали Оля, а мого маленького вихованця — Гера. Він знає понад 100 слів, причому, двома мовами — українською і російською. Уявляєте? «Доброго ранку, Олю», — вітає мене мій папужка й одразу нагадує: «Вчи уроки, читай!».

Та я про це й без нього пам'ятаю...

Фото

Володимира СТАНАЧИЧА.

29 грудня 1998 року о 14 год. в приміщенні палацу культури заводу відбудуться звітно-виборчі збори акціонерів АТЗТ «Райдуга» згідно з рішенням правління від 12.11.1998 р.

Порядок денний

1. Звіт правління про діяльність АТЗТ «Райдуга» з листопада 1993 р. по листопад 1998 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту АТ.
4. Вибори спостережної ради.
5. Вибори голови та членів правління.
6. Вибори ревізійної комісії.

Рестрація акціонерів о 10.00.

Акціонерам при собі мати паспорт і сертифікати акцій.

Правління АТЗТ «Райдуга».

На здоров'я

Рецепти від Леоніда Павленка

(Інтер'ю з травознавцем дитв'ю від «Гу» від 26.09.98 р. Попередні рецепти — в суботніх номерах.)

Суміш № 5 (внутрішня), г

1. Кропива жалка (листя), 40
2. «Мох» ісландський, 30
3. Меліса лікарська (листя), 30
4. Глід (квіти), 20
5. Гречиха (трава), 20
6. Петрушки багаті (квіти, листя), 20

7. Звіробій (трава, квіти), 20
8. Золототисячник (трава), 20
9. Горіх волоський (листя), 20
10. Мальва лісова (квіти, листя), 20
11. Рута запашна (трава), 15
12. Хміль (шишки), 20
13. Вербена (трава), 20
14. Лопух (корінь), 30
15. Оман (корінь), 20
16. Шишиня (подрібані плоди), 40

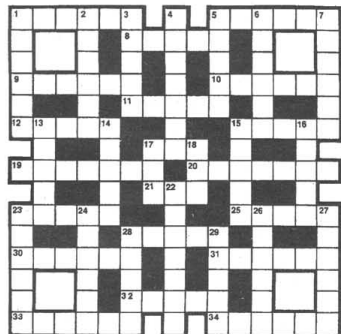
Ця суміш лікує недекров'я, запаморочення, втрату сил, заїкання.

Готувати і приймати, як і суміш № 1.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Видатний український режисер. 5. Легендарний пелетень, який тримає на плечах небо. 8. Римський полководець, який розгромив повстання Спартак. 9. Богиня Велика мати у фрігійській міфології. 10. Африканська країна. 11. Нескості рогів оленя. 12. Застібка в браслеті. 15. Виріб із прісного тіста. 17. Антський вольд, розп'ятий готами, за визначенням деяких вчених, на горі Синюс. 19. Невістка Б. Хмельницького. 20. Онух Тимура, правитель Самарканда, знаменитий вчений, який побудував обсерваторію. 21. Сузір'я. 23. Вертикальний брус чи стовп, опора. 25. Текстильний банан. 28. Відомий український творчий колектив. 30. Плече. 31. Персонаж роману М. Булгакова «Майстер і Маргарита». 32. М'який сріблясто-білий метал. 33. Футболіст чи хокеїст — напівсередній нападальний. 34. За визначенням церкви — небесний захисник віруючих.

По вертикалі: 1. Поема Т. Шевченка. 2. Іспанський танець. 3. Металева сировина з відходів виробництва. 4. Відомий месенат за гетьманського роду. 5. Противники богів в індійській міфології. 6. Присаднича ділянка з сінокошом та пародом. 7. Легендарна грузинська кавказка. 13. Сорт яблука. 14. Теоретично припустима елементарна частинка. 15. Жінка, який присвячував поезії вірші Ф. Петракка. 16. Персонаж твору К. Чапека. 17. Місто у Вінницькій області. 18. Поет і художник, автор галереї портретів українських письменників. 22. Генерал-хорунжий армії УНР, учасник 1-го Зимового походу. 23. Грузинське місто, в якому жили останні дні Леся Українка. 24. Місто над Прутом. 26. Балтійський регіон. 27. Апостол. 28. Гроші, одержані в результаті якоїсь діяльності. 29. Стародавній духовий інструмент, схожий на флейту.

Відповіді до кросворда, надрукованого 24 жовтня

По горизонталі: 1. Образ. 5. Скіл. 8. Орест. 9. Тенор. 10. Ромен. 11. Кепка. 12. Такса. 15. Харко. 18. Нахуходосор. 19. Сомко. 22. Патон. 25. Ступа. 26. Байко. 27. Ліяна. 28. Кайла. 29. Аорта. 30. Свати.

По вертикалі: 1. Октет. 2. Ринок. 3. Зорка. 4. Перпендикуляр. 5. Страх. 6. Кумир. 7. Ландо. 13. Аламо. 14. Спучк. 16. Агора. 17. Кіото. 19. Сабза. 20. Майор. 21. Ососка. 22. Палас. 23. Тента. 24. Наяда.

Мал. Володимира ПОПОВА.

Редактор номера Л. БРОВЧЕНКО.
Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СЕЛЕНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- ♦ За точність викладення фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописів не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 176262.

Комітат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311219. 1 2 3 4 5 6 7 9 0

БЛОС України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефон — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com